

ΠΡΩΤΟ FIRST SHOT ΠΛΑΝΟ

ΕΚΔΟΣΗ ΤΟΥ 44^{ου} ΦΕΣΤΙΒΑΛ
ΚΙΝΗΜΑΤΟΓΡΑΦΟΥ ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗΣ

ΤΡΙΤΗ 25 ΝΟΕΜΒΡΙΟΥ 2003 • ΑΡ. ΦΥΛΛΟΥ 139

Κάνοντας απλώς κινηματογράφο: ταινίες

του Σωτήρη Ζήκου

Στα τέλη Σεπτεμβρίου του 1974, λίγο μετά την πτώση της χούντας, στην Ε.Μ.Σ. στη Θεσσαλονίκη διεξάγεται, σ' ένα φορτισμένο κλίμα πολλαπλών διεκδικήσεων και αμφισβητήσεων, το 15ο Φεστιβάλ Ελληνικού Κινηματογράφου. Οι διαγωνιζόμενες ταινίες μεγάλου μήκους είναι 8 και τις 6 από αυτές υπογράφουν πρωτοεμφανιζόμενοι σκηνοθέτες. Πρόεδρος της κριτικής επιτροπής ο Παύλος Ζάννας και ανάμεσα στα μέλη ο Θ. Αγγελόπουλος, η Τ. Μαρκετάκη και ο Ν. Κούνδουρος. Ένας από τους πρωτοεμφανιζόμενους είναι και ο αφιχθείς από το Παρίσι, με επιρροές από τη Nouvelle Vague, Νίκος Παναγιωτό-

πουλος που η ταινία του **Τα χρώματα της Ίριδος**, παρότι πρωτόγνωρη θεματικά και αισθητικά, ακόμη για τα δεδομένα του Νέου Ελληνικού Κινηματογράφου, χειροκροτείται. Η επόμενη ταινία του **Οι τεμπέληδες της εύφορης κοιλάδας** (1978) θα αποτελέσει ορόσημο της εποχής της, θα συζητηθεί και θα τιμηθεί με τη Χρυσή Λεοπάρδαλη στο Λοκάρνο.

Η τρίτη του ταινία το **Μελόδραμα** (1980), ασπρόμαυρη, θα γίνει αποδεκτή για το οπτικό της μέρος, θα βραβευτεί και θα διχάσει το κοινό που έτσι κι αλλιώς έχει αρχίσει ν' αλλάζει γούστα. Κι εδώ κλείνει ένα πρώτο κεφάλαιο στην πορεία του κινηματογραφιστή σε σχέση με την εποχή, καθώς το είδος του κινηματογράφου που κάνει δεν είναι ούτε πολιτικό ούτε ψυχαγωγικό, ούτε ταινίες μνήμης ή εποχής. Ακο-

λουθεί μια πιο "ερμητική" περίοδος με τις ταινίες του **Βαριετέ** (1984) και **Η γυναίκα που έβλεπε τα όνειρα** (1988). Δύσκολη εποχή για πρίγκιπες. Όπου πολλοί φερέλιδες σκηνοθέτες χάνονται αφού δεν μπορούν να κάνουν τον κινηματογράφο που θέλουν. Αλλά ο Νίκος Παναγιωτόπουλος επανακάμπτει με πείσμα, με την ταινία **Ονειρεύομαι τους φίλους μου** (1993) χωρίς ιδιαίτερα ενθαρυντικά αποτελέσματα αλλά ξαναχτυπά με τον **Εργένη** (1997). Ξαναμπαίνει στο παιχνίδι δυνατά με το **Αυτή η νύχτα μένει** (1999) όπου κερδίζει επιτέλους το στοίχημα και με το **Beautiful People** (2001) και παίρνει φόρα κάνοντας περίπου μία ταινία το χρόνο. Ταινίες απαλλαγμένες από τον καταναγκασμό να είναι είτε "Αριστουργήματα" είτε να σαρώσουν τα ταμεία, να τα πουν όλα ή να τα πάρουν όλα. Γιατί σκηνοθέτης που δεν σκηνοθετεί, όπως ηθοποιός που δεν παίζει, μπορεί πολύ εύκολα να απονεκρωθεί, να γίνει οτιδήποτε άλλο, εκτός από αυτό που ήθελε πάντα και ήξερε καλύτερα να κάνει: ταινίες.

ΣΗΜΕΡΑ ΣΤΟ ΟΛΥΜΠΙΟΝ:

Ο δρόμος προς τη Δύση (σελ. 10)

του Κυριάκου Κατζουράκη • ΕΛΛΗΝΙΚΟΣ ΚΙΝΗΜΑΤΟΓΡΑΦΟΣ 2003

Ντοκιμαντέρ με στοιχεία μυθοπλασίας για το σεξουαλικό δουλεμπόριο.

Μικρές νιφάδες / Danehaye rize barf (σελ. 4)

του Alireza Amini (Ιράν, 2003) • ΔΙΕΘΝΕΣ ΔΙΑΓΩΝΙΣΤΙΚΟ

Οι φύλακες ενός ορυχείου στο Ιράν ακούν ελληνικά τραγούδια στα βραχέα και περιμένουν το πέρας μιας γυναίκας, που είναι η μόνη τους χαρά.

Όταν χορεύουμε μαζί... (σελ. 10)

του Αδριανού Γεωργαντά • ΕΛΛΗΝΙΚΟΣ ΚΙΝΗΜΑΤΟΓΡΑΦΟΣ 2003

Μια ταινία για τις σύγχρονες σχέσεις των ανδρών και την ανάγκη για την ανδρώπινη επαφή.

Άννα και οι άλλοι / Ana y los otros (σελ. 4)

της Celina Murga (Αργεντινή, 2003) • ΔΙΕΘΝΕΣ ΔΙΑΓΩΝΙΣΤΙΚΟ

Η περιπλάνηση της 25χρονης Άννας μαζί με ένα 8χρονο αγόρι στο Μπουένος Άιρες.

Βαρέα ανθυγιεινά (σελ. 11)

του Αντώνη Παπαδόπουλου • ΕΛΛΗΝΙΚΟΣ ΚΙΝΗΜΑΤΟΓΡΑΦΟΣ 2003

Τροποποιημένη σ'ένα χωριό της ορεινής Εύβοιας μια ιστορία για την εκμετάλλευση του ηρωισμού.

ΝΙΚΟΣ ΠΑΝΑΓΙΩΤΟΠΟΥΛΟΣ

«Το κύριο μέλημά μου στον κινηματογράφο είναι να υπηρετήσω μια μορφή, γιατί στο βάθος δεν έχω να πω απολύτως τίποτα. Αλλά επειδή ένα έργο τέχνης δεν είναι μόνο μορφή, ξεπετάγονται απ' την ιδιοσυγκρασία αυτού που το κάνει πράγματα που, ενδεχομένως, να έχουν ενδιαφέρον.»

Νίκος Παναγιωτόπουλος

ΔΙΑΒΑΣΤΕ ΣΗΜΕΡΑ

- 4 Περιμένοντας να χιονίσει σε ένα ορυχείο του Ιράν και η Άννα που ανησυχεί τον παλιό της έρωτα Μαρτίνο
- 5 Για ένα πιο προσωπικό σινεμά στη νέα Κίνα μας μιλάει ο Wang Xiaoshuai και ο αρχιτέκτονας του *Δώρου* Michelangelo Frammartino
- 6 On the Road στις ταινίες των Νέων Οριζόντων και η Asuka Kurosawa στο ρόλο της Ρίνκο μας πυροβολεί
- 7 Για ένα τραύμα από τον πόλεμο και ένα στάθος από οικολογική σαν σιμάδα του ψέματος μιλάει ο Theo Van Gogh
- 9 Ο Αδριανός Γεωργαντάς, ο ηθοποιός Λάζαρος Γεωργακόπουλος και ο Μάριος Στρόφαλης μιλούν για τότε που θα χορεύουμε μαζί

- 10 Πέρα από τα όρια του ντοκιμαντέρ παίζει η ταινία του Κυριάκου Κατζουράκη και ένα δούλεμα από τον Τάσο Παυλόπουλο
- 11 Ιστορία, μνήμη και αναγκαιότητα τα θέματα του Αντώνη Παπαδόπουλου με τη συνδρομή στο σενάριο του Αλέξανδρου Κακαβά
- 13 Ο καλλιτέχνης πρέπει να έχει έναν χαρακτήρα λίγο τυχοδιωκτικό, μας λέει ο Νίκος Παναγιωτόπουλος
- 15 Φτιάξι ο επαγγελματίας κάτω από τον ίδιο ουρανό στα κινηματογραφικά Βαλκάνια του 2003
- 16 Μην κλαίς, ο τελευταίος σταθμός είναι ο μικρός σου αδερφός και η κλίση στην ταινία *Μαίμου* από τις Στέπες

ΠΡΩΤΟ FIRST SHOT ΠΛΑΝΟ

Σήμερα η Παγκόσμια Ημέρα Καταπολέμησης της Βίας Κατά των Γυναικών.

• Πέμπτη ημέρα του φεστιβάλ και Τρίτη της εβδομάδας και εγώ εγκλωβισμένος στη συννεφιασμένη αφίσα μου αισθάνομαι περισσότερο συννεφιασμένος. Κάτι πρέπει να γίνει και να έρθουμε πιο κοντά. Του νόου ας μπέτα, που έλεγαν κι οι πιο αγαπημένοι από τους κινηματογραφικούς μας ήρωες.

• Και πράγματι γίνονται ήδη απεγνωσμένες προσπάθειες να γνωριστούμε μεταξύ μας: Κάθε εγχώριος διάττων αστήρ που εισέρχεται στους χώρους του Φεστιβάλ, φροντίζει να γνωστοποιήσει την παρουσία του στην ομήγυρη με τον πλέον διακριτικό τρόπο. Περιπατώντας ελαφίσιμα πλην ηχηρά, πάνω κάτω στην Αποθήκη Γ, ανεμίζοντας το κασκολάκι του, ίσα ίσα για να γίνεται αντιληπτό το ασπράδι του ματιού, κάνοντας τράκα ταιγάρα από κάθε τραπέζι χωρίς να ρωτάει και πολλά πράγματα - ε, να μην φέρει και τους φανατικούς θαυμαστές τους σε αμηχανία και κοιτώντας γύρω γύρω με αγωνία για να δει αν πέρασε τελικά απαρατήρητο. Αλίμονο, δεν είναι θέμα ματαιοδοξίας. Είναι μια κίνηση αναζήτησης ταυτότητας. Ανάγκη βαθιά υπαρξιακή.

• Από την άλλη, εμφανίζεται μια αντίστροφη τάση από μια μερίδα του κοινού να προσδιορίζει την ταυτότητα, το όνομα και την ιδιότητα οποιουδήποτε δίποδου κινείται στις προβλήτες. Με όσα ευτρέπελα κι αν αυτό συνεπάγεται.

• Φανταστείτε τον σκηνοθέτη του *Drifters* Wang Xiaoshuai να περπατάει στους χώρους του Φεστιβάλ και από πίσω του πηγαδάκια των τριών ή τεσσάρων ατόμων να αναγνωρίζουν στο πρόσωπό του όποιον σχιστομάτη μπορούν να ανασύρουν από τη μνήμη τους εκείνη τη στιγμή: «Όχι, ωχ, ο Τακέσι Κιτάνο», «Α, τελικά ήρθε ο Ουόγγκ Καρ-σούι», «Κοίτα, αυτός δε μοιάζει με το Μάο; Λες να ξεκινήσει απ' το Φεστιβάλ η Πολιτιστική Επανάσταση;». Είναι αυτό που λένε οι ποδοσφαιρόφιλοι σε καιρούς Μουντιάλ πως όλοι οι Ασιάτες μοιάζουν μεταξύ τους και δεν μπορούν να παρακολουθήσουν το παιχνίδι; Ή συμπλέγματα ανωτερότητας των Ευρωπαίων; Και ο ίδιος ο Xiaoshuai να ψυλλιάζεται την κατάσταση και απλώς να κάνει τον Κινέζο...

Η κοπέλα της Καλαβρίας, *Δώρα* οφθαλμών για τους θεατές της ταινίας που απογαλακτίστηκαν νωρίς.

travelling

Φεστιβάλ Γυναικών με ντιαλόγκους από σιήθους

• Τόσο ο Xiaoshuai, όσο και τα υπόλοιπα μέλη της Διεθνούς Κριτικής Επιτροπής παραχώρησαν συνέντευξη τύπου (press conference ευρωπαϊστί) το πρωινό της Δευτέρας. Και οι επτά ήταν υπέροχοι, μιας που πάζαρον στο φακό με το ιδανικό φόντο- την αφίσα με την αφεντιά μου. (Έστω κι αν τα γουρλωτά μάτια μου είχαν τυφλωθεί από τα φλας των φωτογράφων): Και ο Ισσοσελιάνι, και ο σπουδαίος διευθυντής

Η Katja Schuurman, φυσική πρωταγωνίστρια της Συνέντευξης του Τέο Βαν Χοχ, να παίζει... τον εαυτό της.

εξελιξείς στη Γεωργία, την πατρίδα του σκηνοθέτη. Κάπως ψυχεδελικό το ξεκίνημα της συνέντευξης...

• ...και εξίσου ψυχεδελική ήταν η συνέχεια της: Ο Πρόεδρος της Κριτικής επιτροπής αποσαφηνίζει μεν πως «Δεν είμαστε εδώ γι' αυτήν την ιστορία», φρόντισε δε να αναπτύξει εν συντομία τους δικούς του συλλογισμούς για την ανατροπή του προέδρου Σεβερνντάτσε- τον οποίο, λέει σεβεται, και

Γυμνάστρες κούκλες σε διαγωνιζόμενες βιτρίνες του Φεστιβάλ με τα κεφάλια κομμένα από τον Τσου- (γ)κα-μότη.

φωτογραφίας Λασσάλου, και ο Xiaoshuai, και η Κουλιεβα, και ο

Ελβετός σκηνοθέτης Αμγκέ, και ο Αιγύπτιος μελετητής του κινηματογράφου Φαρίντ, και ο (Μην Ειδάτε τον) Παναί, ο Ιρανός σκηνοθέτης του *Κύκλου*.

• Το «πολιτικό» από το «πολιτιστικό» τελικά δεν το χωρίζει τίποτε άλλο από μια συλλαβή: Κάτι τέτοιο πρέπει να σκεφτηκε και η κυρία που ζήτησε από τον Οτάρ Ισσοσελιάνι να σχολιάσει (με το 'καλημέρα σας') τις πρόσφατες

Εικαστικό ολόγραμμα, ντούμπλε-φας, από την έκθεση του Μάικλ Σνόνου με θέμα ένα κορίτσι του στάφ (α λα καρτ). Ποιο είναι;

δεν μπορεί να του καταλογίσει ευθύνες για όλες του τις πολιτικές επιλογές- και για τη βελούδινη, κατά τον ίδιο, επανάστασή του λαού. Του φαίνεται λείει ύποπτη η τόσο λεπτομερής οργάνωση του θέματος και εξωφρενικό το ότι οι κάτοικοι της επαρχίας κατευθύνθηκαν στην Τυφλίδα με πουλμανάκια.

• Βρε μπας και παίζει κάτι ύποπτο και εδώ πέρα και οι υπεύθυνοι του Φεστιβάλ οργάνωσαν κι αυτοί πουλμανάκι για τις μετακινήσεις των guests. Τελικά μήπως όντως ξεκινήσει από τις προ-

βλήτες η Πολιτιστική Επανάσταση; Η μήπως υπεριοχύσει η Ισσοσελιανική άποψη: «Δεν υπάρχει καμία δύναμη που να μπορεί να αλλάξει τα πράγματα»;

• Πάντως απεγνωσμένοι ξένοι δημοσιογράφοι ρωτούν κορίτσια των Γραφείων Τύπου: «Έχετε τρομοκράτες στην πόλη; Γιατί έχετε τόσους αστυνομικούς;». Φαίνεται λοιπόν πως εκτός από την ομώνυμη ταινία πλανάται στην ατμόσφαιρα και ένας πραγματικός φόβος της Σκανδιναβίας...

• Ο master Ισσοσελιάνι πάντως ξεγήθηκε: «Το ότι είμαστε σε κριτική επιτροπή δε σημαίνει πως θα διαλέξουμε και την καλύτερη ταινία! Άλλωστε εγώ σιχαίνομαι να βρίσκομαι σε κριτικές επιτροπές». Κι όμως κύριε Ισσοσελιάνι, Φεστιβάλ χωρίς βραβεία είναι φαγητό χωρίς αλάτι. Όσο αν και το πολύ αλάτι και τα πολλά βραβεία μπορούν να μας ανεβάσουν την πίεση στο 20.

• Ήδη βέβαια πήραμε μια πρώτη γεύση από απονομές βραβείων: Το εργαστήριο του Balkan Fund που ολοκλήρωσε χθες το πρόγραμμά του, απεφάνθη τελικά για το σχέδια σεναρίων θα χρηματοδοτηθούν. Μάλιστα, ήταν ο σός ο ζήλος από μεριάς των συμμετεχόντων, ώστε οπότε απονεμήθηκε η πρώτη τιμητική διάκριση (που δόθηκε σε όλους τους συμμετέχοντες), ο νέος σκηνοθέτης νόμισαν πως πήρε το πρώτο βραβείο και άρχισε να πανηγυρίζει. Τελικά δικαιώθηκε, αφού η ταινία του, όπως αποδείχθηκε αργότερα, όντως διακρίθηκε. Δεν ήταν σύμπτωση, λέει ο ίδιος, αλλά ένστικτο. Follow your heart.

• Ερώτηση: Πώς ονομάζεται ο σκηνοθέτης που μπορεί με μια ταινία του να φέρει μια μικρή κινηματογραφική θυσία σε συνθήκες πλήρους ανarchy, βγάζοντας απάντι όλες τις εμμονές και τις απαγορευμένες σκέψεις του; Απάντηση: Τσου- (γ)καμ- το (μαγκαζάκι). Όνομα πράγμα. Ρωτήστε κι όσους βρέθηκαν στη χθεσινόβραδυ προβολή της τελευταίας του δημιουργίας Το Φίδι του νιού.

• Ερώτηση Νο 2: Πώς ονομαζόταν το τηλεπαιχνίδι που παρουσιάζε ο Τάκης Παπαματθαίου στο Star Channel το έτει 1995: Μανιασμένοι σινεφίλ που δεν μπορούν -και δεν πρέπει- να αποποιηθούν το τηλεοπτικό παρελθόν τους σπαζοκεφαλιάζοντας κάθε απόγευμα πίνοντας τον φέ τους. Η ερώτηση έχει ταξιδέψει από στόμα σε στόμα σε όλους τους χώρους του Φεστιβάλ.

Κάστινγκ στο Βελιγράδι για την επανάσταση κατά του σουτιέν και του Μιλόσεβιτς Σλόμπο.

Όποιος έχει τη σωστή απάντηση και μπορεί να λυτρώσει αυτές τις βασανιστικές ψυχές ας απευθυνθεί στο ειδικό προσηπτικό του κιτς- en house.

• Κι όμως εγώ ξέρω τον υπεύθυνο πλέρωσε πρώτος αυτή την ερώτηση και κατέστρεψε την χολογία τώσων θαμώνων του Φεστιβάλ. Οι απελπισμένοι λάτρεις του Στάθη Ψάλη, του Χαλ Χάρτλεϊ, του Αλμπέρτο Εσκοκνάζι και της Σοφίας Αλμπέρτη τον καταράστηκαν που κατάφερε να αποκάλυψει τις αδυναμίες τους. Γι' αυτό και αναγκάστηκε να ανταποκριθεί στο κάλεσμα της Μαρμάς Πατρίδας- απ' το να κάτσει να τον λιντσάρουν (Παρακαλώ, γυναίκες, μην κλαίτε!). Έτσι όπως κρυφάγα απ' την αφίσα, έπιασα πως τ' όνομα του ξεκινούσε από Γιάννης και τελείωνε σε Παλαβός. Και κάπου εγώ σε μια φυλλάδα (!) του Φεστιβάλ, δε θυμάμαι ακριβώς Κρίμα που δεν τριγυρνάει ακόμα στις προβλήτες. Αν το έβλεπα σήμερα, θα την κοπάναγα απ' την αφίσα και θα πήγαινα να τον γνωρίσω.

• Και πού ξέρετε, μπορεί να γινόμασταν και φίλοι. Μπορεί και να γινόταν και το alter ego μου, μόνο που θα πηγαίναμε πιο χαρούμενο, κοινωνικό και ζωντανό, να μου έδειχνε the bright side of life. Αλλά εμένα η ζωή μου θα τελειώσει μαζί με το Φεστιβάλ...Αλλά και τι να νούμε; It's like anything else...

gkely_mademi@yahoo

ΤΡΙΤΗ 25 ΤUESDAY

OLYMPION RENAULT	cine PAVLOS ZANNAS	cine JOHN CASSAVETES	cine STAVROS TORNES	cine FRIDA LIAPPA	cine TONIA MARKETAKI	TRITH/TUESDAY
11:00 - Greek Films 2003 Ο ΔΡΟΜΟΣ ΠΡΟΣ ΤΗ ΔΥΣΗ O DROMOS PROS TI DYSI - 80' Kynakos KATZOURAKIS Greece/2003 O.V. Greek/English subtitles	12:00 - Treasures of the French Cinematheque KAPRITZIOZA WILD ORANGES - 87' King VIDOR USA/1924 French intertitles	13:00 - NH International Selection SANS - 115' SIEGFRIED France/2003 O.V. French/English subtitles	11:00 - Otar Iosseliani Retro ΓΕΩΡΓΙΑ, ΜΟΝΗ / SEULE, GEORGIE PRELUDE, 90' France/1994 O.V. French	11:00 - Stars of the steppe MHN KΛAIE JYLAMA - 80' Amir KARAKULOV Kazakhstan, Russia/2003 O.V. Kazakh, Russian/English subtitles	13:00 - Nikos Panayotopoulos Retro ΚΟΥΡΑΣΤΙΚΑ ΝΑ ΣΚΟΤΟΝΟ ΤΟΥΣ ΑΓΑΠΗΤΙΚΟΥΣ ΣΟΥ ΚΟΥΡΑΣΤΙΚΑ ΝΑ ΣΚΟΤΟΝΟ ΤΟΥΣ ΑΓΑΠΗΤΙΚΟΥΣ ΣΟΥ - 105' Greece/2002 O.V. Greek/French subtitles	15:00 - Joao Cesar Monteiro Tribute ΠΗΓΑΙΝΕΑ VAI E VEM - 179' Portugal, France/2003 O.V. Portuguese/English subtitles
13:00 - Greek Films 2003 OXYONIO OXIGONO - 100' Michalis REPPAS, Thanassis PAPATHANASSIOU Greece/2003 O.V. Greek/English subtitles	14:30 - NH International Selection ΣΥΝΕΝΤΕΥΞΗ INTERVIEW - 89' Theo VAN GOGH Netherlands/2003 O.V. Dutch/English subtitles	15:30 - NH International Selection ΠΑΡΑΣΤΡΑΦΗΜΕΝΟΙ ΑΓΓΕΛΟΙ FALLING ANGELS - 109' Scott SMITH Canada/2003 O.V. English	ΓΕΩΡΓΙΑ, ΜΟΝΗ / SEULE, GEORGIE L'EPREUVE, 83' France/1994 O.V. French	13:00 - Stars of the steppe O ΤΕΛΕΥΤΑΙΟΣ ΣΤΑΓΜΟΣ QIJAN - 78' Sarik APHYMOV USSR/1989 O.V. Kazakh, Russian/French subtitles	15:30 - Greek Films 2003 ΚΟΚΚΙΝΗ ΠΕΜΠΤΗ KOKKINI PEMPTI - 113' Christos SIOPACHAS Cyprus, Greece, Russia/2003 O.V. Greek/English subtitles	18:30 - Balkan Survey FITALI GORI VATRA - 105' Pier ZALICA Bosnia and Herzegovina, Austria, Tunes France/2003 O.V. Bosnian/English subtitles
15:00 - International Competition MIKPEZ NIFADEZ DANEHAYE RIZE BARF - 80' Ali-Reza ALIMI Iran/2003 O.V. Farsi/English subtitles	17:00 - NH International Selection TAPIEINDZH DEVOT - 95' Igor ZARITZKI Germany/2003 O.V. German/English subtitles	18:00 - NH International Selection ΕΠΙΒΙΩΣΗ STRUGGLE - 74' Rumi MADER Austria/2003 O.V. German, Polish/English subtitles	15:30 - Balkan Survey ΚΑΤΟ ΑΠΟ ΤΟΝ ΙΔΙΟ ΟΥΡΑΝΟ POD EDNO NEBE - 85' Krasimir KRUMOV Bulgaria/2003 O.V. Bulgarian/English subtitles	15:30 - Stars of the steppe H MAILIOY MAIMIL - 97' Aktan ABDYKALIKOV Kyrgyzstan, France, Japan/2001 O.V. Russian, Kyrgyzian/English subtitles	18:00 - Greek Films 2003 / International Competition ΕΝΑ ΤΡΑΓΟΥΔΙ ΔΕ ΦΤΑΝΕΙ ΕΝΑ ΤΡΑΓΟΥΔΙ ΔΕ ΦΤΑΝΕΙ - 116' Elassavet CHRONOPOULOU Greece/2003 O.V. Greek/English subtitles	20:30 - Out of Competition ΜΗΜΕΣ ΕΓΚΛΗΜΑΤΩΝ SAN-LIN-EUI CHU-EOK - 127' BONG Joon-Ho Korea/2003 O.V. Korean/English subtitles
17:30 - Greek Films 2003 ΟΤΑΝ ΧΟΡΕΩΣΟΥΜΕ ΜΑΖΙ... - 100' Adrianos GEORGANTAS Greece/2003 O.V. Greek/English subtitles	19:30 - NH International Selection Η ΕΠΙΣΤΡΟΦΗ VOZVRASCHENIE - 105' Andrey ZYVAGINTSEV Russia/2003 O.V. Russian/English subtitles	20:30 - NH International Selection TO ΔΕΙΝΟΝ GAGOOMAN - 83' Mohammad RASOULOF Iran/2002 O.V. Farsi/English subtitles	18:00 - Otar Iosseliani Retro ΤΟ ΚΥΝΗΓΙ ΤΗΣ ΠΕΤΑΛΟΥΔΑΣ LA CHASSE AUX PAPILLONS - 115' France, Germany, Italy/1992 O.V. French/English subtitles	18:00 - Stars of the steppe O MIKPOZ AΔEΛΦOΣ BRATAN - 100' Bakhtiar KHUDONAZAROV Tadjikistan, Russia/1991 O.V. Tadjik/English subtitles	20:30 - Greek Films 2003 MHN ΠΕΡΝΑΣ, ANABE KOKKINO MIN PERNAS, ANABI KOKINO - 95' Isavelia MAVRAKI Greece/2003 O.V. Greek/English subtitles	23:30 - NH Spotlight: Shinya Tsukamoto MIALETO ME ZΦAΠEZ BULLET BALLET - 97' Japan/1999 O.V. Japanese/English subtitles
20:00 - International Competition H ANNA KAI OI ALLOI ANA Y LOS OTROS - 80' Celina MURGA Argentina/2003 O.V. Spanish/English subtitles	22:00 - NH Spotlight: Shinya Tsukamoto ROKUGATA NO HEBI - 77' Japan/2002 O.V. Japanese/English subtitles	23:00 - NH International Selection ΦΟΝΙΚΗ ΤΑΥΤΟΤΗΤΑ IDENTITY KILLS - 82' Soren VOIGT Germany/2003 O.V. German/English subtitles	20:30 - Balkan Survey O ΕΠΑΓΓΕΛΜΑΤΙΑΣ / PROFESIONALAC, - 104' Dusan KOVACEVIC Serbia and Montenegro/2003 O.V. Serbian/English subtitles	20:30 - 2003: The Landmarks UM FILME FALADO - 96' Manoel DE OLIVEIRA Portugal, France, Italy/2003 O.V. Portuguese, French, English, Italian/ English subtitles	23:30 - Nikos Panayotopoulos Retro Η ΓΥΝΑΙΚΑ ΠΟΥ ΕΒΛΕΠΕ ΤΑ ΟΝΕΙΡΑ I YINEKA POU EVLEPE TA ONIRA - 106' Greece/1988 O.V. Greek/English subtitles	
22:30 - Greek Films 2003 BAPEA ANGYTIENA VAREA ANTHYGIENA - 95' Andonis PAPADOPOULOS Greece/2003 O.V. Greek/English subtitles	00:00 - NH Spotlight: Shinya Tsukamoto MIALETO ME ZΦAΠEZ BULLET BALLET - 97' Japan/1999 O.V. Japanese/English subtitles		23:00 - Wong Kar-Wai Retro ΣΤΑΧΤΕΣ ΤΟΥ ΧΡΟΝΟΥ / DONG XIE XI DU, 100' Hong Kong/1994 O.V. Cantonese/English subtitles	23:00 - International Competition ΣΧΕΔΟΝ ΝΕΚΡΗ BOSE ZELLEN - 120' Barbara ALBERT Austria, Germany, Switzerland/2003 O.V. German/English subtitles		

CINE ARISTOTELION

Michael Snow: Selections from the Spectrum

Η έκθεση εικαστικών του Michael Snow εγκαινιάστηκε χθες στο Μακεδονικό Μουσείο Σύγχρονης Τέχνης, στις εγκαταστάσεις της ΔΕΘ και θα διαρκέσει έως τις 7 Δεκεμβρίου. Η έκθεση φιλοξενείται στα πλαίσια του αφιερώματος των Νέων Οριζόντων στο κινηματογραφικό έργο του Καναδού καλλιτέχνη ενώ παράλληλα παρουσιάζονται γλυπτά και εγκαταστάσεις καθώς και το έργο που σχεδίασε ειδικά για την έκθεση.

Ο κινηματογραφιστής, ζωγράφος, γλύπτης, μουσικός, φωτογράφος, συγγραφέας, ο Michael Snow παρουσιάζει φέτος στο Φεστιβάλ ένα τμήμα μόνο του σύνθετου έργου του.

Η εκδήλωση άνοιξαν η Πρόεδρος του ΜΜΣΤ, Ξανθήπη Χόιπελ και ο διευθυντής των Νέων Οριζόντων Δημήτρης Εϊπίδης, υπογραμμίζοντας το πολυδιάστατο ταλέντο του καλλιτέχνη καθώς και την αφοσίωση που έχει δημιουργήσει στο χώρο των τεχνών.

Ο Michael Snow παρουσίασε ο Πρόεδρος του Καναδά: «Είναι σημαντικός και καλός καλλιτέχνης και η μεγάλη μου τιμή να τον παρουσιάζω σε σας. Είναι ένας πρωτοποριακός καλλιτέχνης που κατέχει μια σημαντική θέση στην εξέλιξη της αμερικανικής avant garde. Είναι μια καλή ευκαιρία να δείτε πολλά πλευρές του».

Τα έργα του 74χρονου καλλιτέχνη έχουν παρουσιαστεί στα μεγαλύτερα μουσεία και κέντρα τέχνης του κόσμου, ενώ ο ίδιος έχει λάβει τη μεγαλύτερη διάκριση του καναδικού κράτους με το βραβείο του Γενικού Κυβερνήτη.

Ρεπορτάζ: Όλγα Κοζάνη

Επικαιρότητα της Γεωργίας, Μόνης Οτάρ Ιοσελιάνι

Το έργο των πρόσφατων πολιτικών εξελίξεων στη Γεωργία και η απεικόνισή της παραίτηση του Προέδρου Εντβαρ Σεβαννάντζε, ο Φεστιβάλ Κινηματογράφου Θεσσαλονίκης προτείνει στο κοινό την ταινία του Otar Iosseliani *Seule, Georgie (Η Γεωργία, Μόνη)*.

Ορίστηκε για ένα ντοκιμαντέρ-ποταμό, διάρκειας 4 ωρών, για την πολυπαραπλοχία της πατρίδας του Ιοσελιάνι. Όπως λέει ο ίδιος: «Η σημερινή Γεωργία είναι ένα σύμπτωμα του τι συμβαίνει σήμερα στον πλανήτη μας, και σου δίνει την ευκαιρία να κοιτάς, σαν σε μια σταγόνα νερό, το μέγεθος της σύγχρονης ανθρωπίνης τραγωδίας». Το πρώτο μέρος της ταινίας, το «Πρελούδιο», ανιχνεύει την ιστορία της Γεωργίας μέχρι τον 18ο αιώνα. Το δεύτερο μέρος, με τίτλο «Πειρασμός», αναφέρεται στην περίοδο που ξεκινά με την Οκτωβριανή Επανάσταση, ενώ στο τρίτο μέρος, στη «Δοκιμασία», παρακολουθούμε το άγριο ξέσπασμα των καταπιεσμένων για χρόνια εθνικών μειονοτήτων.

Η ταινία προβάλεται στον κινηματογράφο Σταύρος Τορνές σήμερα στις 11.00.

Βραβεία Balkan Fund

Η επιλογή, χαμόγελο και ικανοποίηση πραγματοποιήθηκε, σήμερα το απόγευμα, η τελετή βράβευσης των τσεσάρων από τα 11 σενάρια που είχαν προεπιλεγεί για να συμμετάσχουν στο Balkan Fund, το εθνικό Ταμείο του Φεστιβάλ Κινηματογράφου Θεσσαλονίκης, που πραγματοποιήθηκε φέτος για πρώτη φορά, στο πλαίσιο του 44ου Φεστιβάλ Κινηματογράφου Θεσσαλονίκης. Τα βραβεία απονεμήθηκαν στους:

- Small Crime** – Χρήστος Γεωργίου και Srdjan Koljevic
- The Journey** – Artan Minarolli
- Yubavica** – Jasmila Zbanich, Damir Ibrahimovic και Barbara Albert
- The Coat** – Kutlug Ataman και Gulen Hurley

Η πρώτη προσπάθεια που γίνεται στο πλαίσιο του Balkan Fund είναι η επιβεβαίωση ότι το Φεστιβάλ Κινηματογράφου έπρεπε να αναλάβει μια τέτοια πρωτοβουλία. Χαίρομαι που το διεθνές ερευνητικό ολοκληρώνεται σήμερα, με την πρώτη επιβράβευση των καλύτερων σχεδίων σεναρίων από τους νέους των Βαλκανίων», είπε ο εμπνευστής του Balkan Fund, διευθυντής του Φεστιβάλ Κινηματογράφου Θεσσαλονίκης, Μιχάλης Δημόπουλος και ευχαρίστησε τους συμμετέχοντες και τα μέλη της Επιτροπής.

Ο αριθμός των συμμετοχών που δέχτηκε η κριτική επιτροπή αναφέρθηκε η καλλιτεχνική διευθύντρια του εθνικού Ταμείου, Χριστίνα Κάλλας: «Τα σχέδια που μας εστάλησαν ήταν πολλά και από αυστηροεπιλέγησαν τα 11, στα οποία αξίζει μια διάκριση. Πιστεύω ότι ακόμη και η συμμετοχή στο έργο που έγινε και ο διάλογος με τα μέλη της κριτικής επιτροπής ήταν ένα κέρδος για τους συμμετέχοντες».

Τα μέλη της κριτικής επιτροπής –Georges Goldenstern, Gunnar Bergdahl, Leonard Crooks, Dunja Jelic, Χριστίνα Κάλλας– ευχήθηκαν να δουν και τα 11 προεπιλεγμένα σενάρια να γίνουν ταινίες και τόνισαν ότι η επιλογή ήταν πολύ δύσκολη.

Βραβευθέντες

Μια «πολύ σημαντική διάκριση, η οποία από μόνη της είναι ικανή να βοηθήσει να προχωρήσει η ταινία» έκαναν λόγο ο Χρήστος Γεωργίου και ο Srdjan Koljevic (για το *Small Crime*), ενώ ο Artan Minarolli (*The Journey*) τόνισε ότι είναι πολύ σημαντικό να γίνονται προσπάθειες, όπως αυτή του Balkan Fund. «Ελπίζω να δικαιολογήσω το βραβείο», είπε χαμογελώντας η Jasmila Zbanich (*Yubavica*). «Τέτοια αγωνιά είχα να νιώσω από τα 18 μου, όταν έδινε εξετάσεις. Νιώθω ιδιαίτερα χαρούμενη αυτή η βράβευση γίνεται στην Θεσσαλονίκη», είπε από την πλευρά της η Ataman Kutlug (*The Coat*).

Dewar's

ΑΠΟΤΕΛΕΣΜΑΤΑ
ΒΡΑΒΕΙΩΝ ΚΟΙΝΟΥ

ΤΙΤΛΟΣ ΤΑΙΝΙΑΣ	Α' ΠΡΟΒ	Β' ΠΡΟΒ	ΤΕΛΙΚΗ
1. Το τελευταίο τρένο	3,463	3,603	3,533
2. Ανυπόμονα κορμιά	3,768	3,579	3,673
3. Τα ανθρωπάκια	3,693		
4. Το δώρο	3,354	3,400	3,377
5. Σκεδόν νεκρή	3,468		
6. Μικρές νιφάδες			
7. Η Άννα και οι άλλοι			
8. Πριν αλλάξουν τα πράγματα			
9. Κοριτσάκι			
10. The brown bunny			
11. Είναι δικιά μας			
12. Έθνος χωρίς γυναίκες			
1. Οξυγόνο	3,130		
2. Η Λίζα και όλοι οι άλλοι	3,509	3,826	3,668
3. Ο χάρος βγήκε παγανιά	3,558	3,324	3,441
4. Οι γενναίοι της Σαμοθράκης	4,351		
5. Μάτια από νύχτα	4,056	4,392	4,224
6. Σπιρτόκουτο	3,588		
7. Καλαμπουρ	4,152	4,496	4,324
8. Πολιτική κουζίνα	4,555		
9. Όλο το βάρος του κόσμου	3,427	4,074	3,427
10. Η τρίτη νύχτα	3,365		
11. Μην περνάς, ανάβει κόκκινο	3,351		
12. Ένα τραγούδι δεν φτάνει	4,371		
13. Κόκκινη Πέμπτη			
14. Όταν χορεύουμε μαζί...			
15. Βαρέα ανθυγιεινά			
16. Στο χάνι			
17. Γαμήλια νάρκη			
18. Μια υπέροχη μέρα			
19. Κλαις;			
20. Να μ'αγαπάς			
21. Τρία πουλάκια κάθονται			
22. Οι θεατρίνες			
23. Μεταμφιεσμένη γυναίκα			

Το ΒΡΑΒΕΙΟ ΚΟΙΝΟΥ DEWAR'S απονέμεται σε μια ελληνική ταινία μυθοπλασίας, ελληνικής παραγωγής, που προβάλεται στο 44ο Φεστιβάλ στο πλαίσιο του προγράμματος «Ελληνικός Κινηματογράφος 2003». Το ίδιο βραβείο θα απονεμηθεί και σε μια ξένη ταινία που προβάλεται στο πλαίσιο του Διεθνούς Διαγωνιστικού. Οι συμμετοχές των ταινιών, ελληνικές και ξένες, είναι αυτές που, κατά σειρά προβολής, αναφέρονται παραπάνω.

ΠΡΩΤΟ FIRST SHOT ΠΛΑΝΟ

2003: ΚΟΡΥΦΑΙΕΣ ΣΤΙΓΜΕΣ

Um filme falado

του Manoel de Oliveira

(Πορτογαλία/Γαλλία/Ιταλία, 2003)

Η Ρόζα Μαρία, μια νεαρή καθηγήτρια Ιστορίας, ηπγαίνει με την κόρη της, Μαρία Ζόνα, μια κρουαζιέρα μέσα από τη Μεσόγειο ως τη Βομβάη της Ινδίας. Αυτό το ταξίδι αναψυχής θα επιτρέψει στη Ρόζα Μαρία να δείξει στην κόρη της, αλλά και να δει η ίδια, μέρη για τα οποία μιλάει στους μαθητές της, αλλά που δεν τα έχει ποτέ επισκεφθεί. Περνώντας μέσα από τις Ηράκλειες Στήλες, με στάσεις στη Μασσαλία, στα ερείπια της Πομπηίας, στην Αθήνα, στις Πυραμίδες και στην Κωνσταντινούπολη, το ταξίδι τους καλύπτει χιλιάδες χρόνια Ιστορίας, μέσα από τον πολιτισμό της Μεσογείου που σημάδεψε και ακόμα σημαδεύει τον δυτικό πολιτισμό. Στη διάρκεια της κρουαζιέρας, η Ρόζα Μαρία γνωρίζεται με τον πλοίαρχο, καθώς και με τρεις εντυπωσιακές γυναίκες: μια διάσημη γαλλίδα επιχειρηματίνα, μια Ιταλίδα τέως μοντέλο και μια ελληνίδα ηθοποιό. Καθ' οδόν, όμως, προς τον Περσικό Κόλπο, μια παράξενη απειλή αναστατώνει την κρουαζιέρα και θέτει σε κίνδυνο το πλοίο και τη ζωή των επιβατών του... Πρωταγωνιστούν: Leonor Silveira, John Malkovich, Catherine Deneuve, Stefania Sandrelli, Irene Papas.

Τρίτη 25 Νοεμβρίου, Cine Φρίντα Λιάπη, 20:30

ΒΗΣΑΥΡΟΙ ΤΗΣ ΓΑΛΛΙΚΗΣ
ΤΑΙΝΙΟΘΗΚΗΣ

Καηκπιόζα / Wild oranges

του King Vidor (ΗΠΑ, 1924)

Μετά το θάνατο της γυναίκας του σε δυστύχημα, ο Τζον Βούλφοκ είναι απαρνηγός. Με το ιστιοπλοϊκό του, κάνει βόλτες στη θάλασσα, με μοναδική συντροφιά το ναύτη του, Χάλβαρντ. Μια μέρα, όχι μακριά από την ακτή της Φλόριδας, ανακαλύπτει ένα απομονωμένο νησί. Εκεί, μέσα στην οργιώδη βλάστηση, υπάρχει ένα σπίτι όπου μένουν ο Χάρι Στόουν, ένας φοβισμένος γέρος, η εγγονή του, Μίλι, κι ο Νίκολας, ένας κτηνώδης γίγαντας, δραπετής από τη φυλακή, τον οποίο ο Χάρι και η Μίλι φοβούνται. Όταν η Μίλι γνωρίζει τον Τζον, γοητεύεται από αυτόν τον άνδρα που ήρθε από τον πολιτισμένο κόσμο. Αλλά ο Νίκολας διώχνει τον Τζον και τον Χάλβαρντ από το νησί. Ο Τζον έχει αρχίσει να ερωτεύεται τη Μίλι, αλλά ο Νίκολας έχει τα δικά του σχέδια...

Τρίτη 25 Νοεμβρίου, Πάυλος Ζάννης, 12:00

ΟΙ ΕΘΝΕΣ ΟΙΑΓΩΝΙΣΤΙΚ

Μικρές νιφάδες / Danehaye rize barf

του Ali-Reza Amini (Ιράν, 2003)

Πόση ποίηση μπορεί να κρύβεται στο γυμνό τοπίο ενός απομονωμένου ορυχείου και στο μισοσκόταδο μιας καλύβας όπου οι δύο φύλακες του βιώνουν την εγκατάλειψη και την απόλυτη μοναξιά; Η απάντηση βρίσκεται κρυμμένη σε κάθε πλάνο αυτού του απaráμιλλης εικαστικής ομορφιάς φιλμ από το Ιράν Ali - Reza Amini. Εξαιρετική ελεγεία πάνω στη μοναξιά και τη ζωή των ανθρώπων που ζουν σε δύσκολες συνθήκες αλλά και γλυκόπικρο buddy - monie, οι *Μικρές Νιφάδες* αποτελούν μια ευχάριστη έκπληξη από την παλέτα της ιρανικής κινηματογραφίας, ένα φορτισμένο συγκινησιακά ταξίδι στην ερημιά της ανθρωπίνης ύπαρξης. Η γοητεία της ταινίας είναι οι δύο βασικοί της ήρωες, οι οποίοι έχουν δημιουργήσει έναν δικό τους κόσμο, όπου διάφορα παιχνίδια και αντικείμενα έχουν ουσιαστική σημασία για τη ζωή τους. Ένα σκυλάκι, ένα ραδιόφωνο, ένα γυναικείο παπούτσι, η σιλουέτα μιας γυναίκας που συχνά βλέπουν ν' ανεβαίνει ένα απότομο μονοπάτι: όλα αυτά τρέφουν τη φαντασία τους και δίνουν νόημα στη ζωή τους. Μόνη διακοπή στην απομόνωση τους είναι ένα άνδρας πάνω σε μια μοτοσικλέτα που τους φέρνει διάφορες προμήθειες, και μια ομάδα ανδρακωρύχων που έρχονται να δουλέψουν για ένα διάστημα στο ορυχείο. Χρησιμοποιώντας τα σύμβολα και την αντίθεση του φωτός με το σκοτάδι, ο σκηνοθέτης φωτογραφίζει λυρικά την αίσθηση της σέψης αναμονής των δύο ηρώων του αλλά και της εγκατάλειψης, όπου αδυνατεί να τρυπώσει η ελπίδα και η προσμονή για μια πιο φωτεινή ημέρα. Το ίδιο θέμα είχε εξερευνήσει και στην πρώτη μεγάλου μήκους ταινία του με τίτλο *Letters in the wind* (όπου μια ομάδα από στρατιώτες ακούει την μαγνητοφωνημένες συζητήσεις ανθρώπων για να σπάσουν την ανυπόφορη μοναξιά τους), η οποία απαγορεύτηκε στο Ιράν αλλά τον ανέδειξε σε έναν από τους σημαντικότερους

Μια ελεγεία πάνω στη μοναξιά και τη ζωή των ανθρώπων που σε δύσκολες συνθήκες αλλά και γλυκόπικρο buddy - monie

νέους σκηνοθέτες της πατρίδας του. Οι *Μικρές Νιφάδες* επισημαίνουν την καλλιτεχνική του αξία, όχι μόνο για την σκηνοθετική δεινότητα (από τη χρήση της κάμερας και τη φωτογράφιση του νισμένου ορεινού τοπίου έως τη θαυμάσια μουσική που υπογραμμίζει το συναίσθημα των ηρώων, όλα δείχνουν έναν μάστορα κόνας) αλλά και μια ευαισθησία που στο τέλος της ταινίας σε νει με δάκρυα στα μάτια. Και με δύο πρόσωπα που μένουν γντα χαραγμένα στη μνήμη σου.

Τρίτη 25 Νοεμβρίου, OLYMPION RENAULT, 15:00

Η Άννα και οι άλλοι / Ana y los otros

της Celina Murga (Αργεντινή, 2003)

Ταινία υπαρξιακής αναζήτησης και συναισθηματικής ενηλικίωσης, το *Anna y los otros* αποτελεί ένα δυναμικό δείγμα έκφρασης της νέας γενιάς του αργεντινικού σινεμά, η οποία ενδιαφέρεται να μιλήσει για τη σύγχρονη κοινωνική πραγματικότητα και τους ήρωες της καθημερινότητας, μακριά από την παράδοση του πολιτικού κινηματογράφου που δημιούργησαν οι προκάτοχοι της. Θέλοντας να αφηγηθεί την ιστορία του τόπου όπου γεννήθηκε, της μικρής επαρχιακής πόλης Parana, η σκηνοθέτης Celina Murga βάζει την ηρωίδα της, την 25χρονη Άννα, να επιστρέφει εκεί μετά από πολλά χρόνια απουσίας στο Μπουένος Άιρες, για να συναντηθεί με το παρελθόν, τις μνήμες και τα συναισθήματα της παιδικής της ηλικίας. Με αφορμή ένα πάρτι παλιών συμμαθητών, η ηρωίδα φτάνει στη γενέθλια πόλη. Στην αρχή της ταινίας τη βλέπουμε να συναντάει στο δρόμο παλιούς γνωστούς, να χαλαρώνει στην παραλία, μέχρι τη στιγμή που η ματιά της πέφτει σε μια φωτογραφία τοπικής εφημερίδας που υπογράφεται από τον παλιό της έρωτα, τον Μαριάνο. Από αυτή τη στιγμή, η ηρωίδα θα ξεκινήσει την αναζήτηση του, με τη βοήθεια ενός οκτάχρονου αγοριού, σε μια περιπλάνηση όχι μόνο σε μέρη που έχει αφήσει πίσω της αλλά και στις εικόνες και εμπειρίες που έχτισαν τον τωρινό εαυτό της. Με αφοπλιστική απλότητα, ζωντανά χρώματα και γλυκιά μελαγχολία, η σκηνοθέτης μας χαρίζει μια υπέροχη προσωπική εξομολόγηση για τη σημασία της επιστροφής στην παιδική μας ηλικία, προκειμένου να βρούμε νέες δυνατότητες προσέγγισης των πραγμάτων. Η καρδιά της ταινίας χτυπάει στην θαυμάσια ερμηνεία της νεαρής πρωταγωνίστριας, ενώ οι αναφορές στο σινεμά του Ρομέρ (χωρίς όμως τον κρυφό σαρκασμό του), και του Κιαροστάμι (με την έννοια ενός ταξιδιού που ξεκινάει με ένα συγκεκριμένο σκοπό για να ανακαλύψει

Με αφοπλιστική απλότητα, ζωντανά χρώματα και γλυκιά μελαγχολία, η σκηνοθέτης μας χαρίζει μια υπέροχη προσωπική εξομολόγηση για τη σημασία της επιστροφής στην παιδική μας ηλικία

άλλον στη διαδρομή) αποκαλύπτουν ένα διαφορετικό βλέμμα αυτό που μέχρι τώρα μας έχει συνθίσει η αργεντινική κινηματογραφία. Αυτή είναι η πρώτη μεγάλου μήκους ταινία της Celina Murga, η οποία ξεκίνησε την καριέρα της ως βοηθός σκηνογράφος πολλών shorts, ενώ για πολλά χρόνια δίδαξε κινηματογράφο στο πανεπιστήμιο του Μπουένος Άιρες.

Τρίτη 25 Νοεμβρίου, OLYMPION RENAULT, 20:00

Wang Xiaoshuai

Για ένα πιο προσωπικό σινεμά

10 χρόνια μετά από την συμμετοχή του στο Διεθνές Διαγωνιστικό της ταινία *Days* και μετά από παγκόσμια επιτυχία την ταινία *Ποδηλάτης του Πεκίνου* ο κινεζικός σκηνοθέτης επιστρέφει στην Θεσσαλονίκη ως μέλος της κριτικής επιτροπής, συνοδευόμενος από την ταινία του *Οι φευγάτοι*. Στις γραμμές που ακολουθεί σχολιάζει μεταξύ άλλων τον τρόπο που αντιλαμβάνεται τη δημιουργία μιας ταινίας, την κατάσταση στην Κίνα. Τέλος αναφέρεται στον ρόλο του ως μέλος της κριτικής επιτροπής...

παραγωγές. Όταν κάνεις μια ταινία και αυτή έχει προβλήματα στην διανομή της στη χώρα σου, τότε η επιτυχία στο κοινό του εξωτερικού είναι σημαντική γιατί σου επιτρέπει να συνεχίσεις να κάνεις ταινίες.

Η ΔΗΜΙΟΥΡΓΙΑ

Όταν κάνω μια ταινία αυτή αφορά κάτι που γνωρίζω καλά. Έχεις μια σειρά από ιδέες οι οποίες σιγά-σιγά μεγαλώνουν και γίνονται ταινία. Διαβάζω συνήθως κάτι στις εφημερίδες, αναγνωρίζω ότι υπάρχει μια ενδιαφέρουσα κατάσταση και απ' αυτό δημιουργώ μια ιστορία. Π.χ. για τον *Ποδηλάτη του Πεκίνου* σκέφτηκα ότι δεν υπήρχε

στον κινεζικό κινηματογράφο μια ταινία για ποδηλάτες. Αν κάποιος λάβει υπόψη του το γεγονός το είμαστε μια χώρα γεμάτη με ποδηλάτες αυτό είναι παράξενο. Μάλιστα και στον παγκόσμιο κινηματογράφο αν εξαιρέσεις την ιταλική ταινία *Κλέφτης ποδηλάτων* του De Sica δεν υπάρχει άλλη ταινία με το ποδήλατο.

Η ΣΚΗΝΟΘΕΣΙΑ

Όταν ξεκίνησα την καριέρα μου πίστευα η πιο σημαντική φάση στην δημιουργία της ταινίας είναι το γύρισμα. Μπορείς να γράψεις ότι θέλεις στο σενάριο, όταν όμως γυρίζεις την ταινία έρχεται αντιμέτωπος με την πραγματικότητα και τα όρια που αυτή σε βάζει, όρια μεταξύ άλλων και οικονομικά. Όμως αργότερα αντιλήφθηκα ότι για να μαζέψεις χρήματα θα πρέπει να αντιμετωπίσεις τους παραγωγούς και γι' αυτούς είναι σημαντικό το σενάριο -στο οποίο θα πρέπει να γίνεται σαφές και καθαρό το τι ακριβώς θέλεις να κάνεις. Έτσι θεωρώ ότι οι δύο πιο σημαντικές φάσεις για την δημιουργία μιας ταινίας είναι η συγγραφή του σεναρίου και φυσικά το γύρισμα.

ΚΙΝΕΖΙΚΟ ΣΙΝΕΜΑ

Το σινεμά της Ταϊβάν και σκηνοθέτες όπως ο Χου Χσιό-χοιέν, Τσάι Μινγκ-λιάνγκ επικεντρώνονται περισσότερο στα πρόσωπα, εκφράζουν μέσα από το έργο τους πιο προσωπικές σκέψεις. Το σινεμά του Χονγκ-Κονγκ είναι ένα μοδάτο σινεμά, οι σκηνοθέτες του δημιουργούν τις μόδες. Όταν επιστρέφεις από το Χονγκ-Κονγκ επιστρέφεις με τις τελευταίες τεχνολογίες ηλεκτρονικές συσκευές, με ρούχα τελευταίας μόδας. Το Χονγκ-Κονγκ είναι η πόλη της μόδας για την Άπω Ανατολή και το σινεμά του είναι ένα εμπορικό σινεμά. Το σινεμά της ηπειρωτικής Κίνας είναι τελείως διαφορετικό γιατί εκεί υπάρχει ένα άλλο κοινωνικό σύστημα. Εμείς προσπαθούμε ακόμα να εκφραστούμε.

Η ΚΡΙΤΙΚΗ ΕΠΙΤΡΟΠΗ

Προσπαθώ να ξεχάσω ότι είμαι σκηνοθέτης. Θέλω να δω τις ταινίες που θα κρίνω ως μέλος της κριτικής επιτροπής ως ένας απλός θεατής, ως κάποιος που πάει στον κινηματογράφο και προσπαθεί να δει μια καλή ταινία, κάτι που να μ' αγγίζει. Αυτό περιμένω από τις ταινίες του διεθνούς διαγωνιστικού. Δεν θέλω να σκέφτομαι ως μέλος της επιτροπής τι θέλει να πει ο σκηνοθέτης, γιατί κάνει αυτό και το άλλο. Δεν θέλω να ασχοληθώ μ' αυτά, θέλω η ταινία να μ' αγγίζει.

ΤΟ ΦΕΣΤΙΒΑΛ ΘΕΣ/ΝΙΚΗΣ

Ήμουν πριν 10 χρόνια ως διαγωνιζόμενος σ' αυτό το φεστιβάλ. Η όψη του φεστιβάλ ήταν τελείως διαφορετική: ήταν στις αρχές του, ήταν μικρό. Όταν ήρθα είχα ακόμα στο μυαλό μου τις αναμνήσεις απ' αυτήν την επίσκεψη. Πιστεύω ότι ο Μισέλ προσπάθησε, δούλεψε πολύ. Νομίζω ότι έχει αλλάξει τελείως. Είναι πολύ καλύτερο. Το κοινό είναι πολύ φιλικό, πολύ ζεστό. Νομίζω ότι έτσι η Θεσσαλονίκη γίνεται διεθνώς γνωστή και όλο και περισσότερος κόσμος θεωρεί ότι αυτό είναι ένα σημαντικό φεστιβάλ παγκοσμίως. Είναι συναρπαστικό να βλέπεις πόσα πολύ έχει αλλάξει αυτό το φεστιβάλ.

Συνέντευξη: Δημήτρης Μπάμπας

Αρχιτεκτονική και κινηματογράφος

Michelangelo Frammartino
σκηνοθέτης της ταινίας *Το δώρο*

Πώς πέρασες, από την Αρχιτεκτονική στον Κινηματογράφο;

Με τρόπο απόλυτα σταδιακό. Δεν θεωρώ την Αρχιτεκτονική και τον Κινηματογράφο μακρινά πράγματα. Μία κατασκευή έχει χρονική υπόσταση καταρχήν και έπειτα χωροταξική, με την έννοια ότι αυτό που θα κάνεις πρέπει να ζήσει στο χρόνο: είναι τα πρόσωπα, που θα τη ζωντανέψουν. Εάν κατασκευάσεις κάτι κλειστό και σταθερό, κάνεις ένα μνημείο και όχι μια καθημερινή αρχιτεκτονική κατασκευή. Από αυτή την οπτική ο Κινηματογράφος συναντάει την Αρχιτεκτονική γιατί σχετίζονται και τα δύο με τη διάρκεια. Εγώ, πάντως έκανα και δουλειές που ίσως αποτέλεσαν αυτή τη μετάβαση, τα video-installations, που αφορούν την εικόνα, αλλά και το χώρο.

Πώς προέκυψε η ιδέα να κάνεις ένα φιλμ για αυτό το απομακρυσμένο μέρος της Καλαβρίας, την Καουλόνια;

Και οι δύο μου γονείς προέρχονται από εκεί, αλλά έφυγαν αρκετά νωρίς, στις αρχές του '60. Εγώ γεννήθηκα και μεγάλωσα στο Μιλάνο. Από μικρός επισκεπτόμουν το μέρος, μέχρι και τα 20 μου χρόνια. Έπειτα, λοιπόν, από 11 χρόνια επέστρεψα, για να κάνω την ταινία. Η αλήθεια είναι ότι παρουσίασα την Καουλόνια λίγο πιο «σκοτεινή» απ' όσο πραγματικά είναι. Με παρακάλεσαν, μάλιστα, να αναφέρω ότι το καλοκαίρι το μέρος «ζυπνάνει», έχει κόσμο και αποτελεί πλέον έναν τουριστικό προορισμό, με ένα ωραιότατο φεστιβάλ ταραντέλας.

Σε τι συνθήκες γυρίστηκε η ταινία;

Είχα αρχίσει να δουλεύω για ένα project στο Μιλάνο, το οποίο απέτυχε. Ξαφνικά, διαπίστωσα ότι ήθελα να δουλέψω στην Καουλόνια, ένα μέρος «αποκοιμισμένο». Εκεί λοιπόν κατάλαβα ότι η κάμερα δεν δημιουργεί τα προβλήματα που προκαλεί συνήθως. Ενοχλούσε τους κατοίκους για τα πρώτα μόνον λεπτά, και κατόπιν όλα «επέστρεφαν» στην σιωπή τους. Αυτή η συνθήκη ήταν πολύ ιδανική συνθήκη για ένα ντοκιμαντέρ.

Όταν πήγες εκεί, δεν είχες ακόμη ξεκάθαρες ιδέες για το τι θέλεις να κάνεις;

Πήγα γιατί το ήθελα και κατόπιν άρχισα να δουλεύω με τις μνήμες και τα πρόσωπα, τα οποία θυμούνται. Μου πήρε ένα μήνα για να καταλήξω στο τι θέλω να κάνω. Τα γυρίσματα κράτησαν 14 ημέρες, αλλά συνέβησαν διάφορα απρόβλεπτα γεγονότα και ατυχήματα, τα οποία εγώ θέλησα να συμπεριλάβω στην ταινία.

Υποστηρίζεις και εσύ, αλλά και η παραγωγός ότι η ταινία παραμένει στην επιφάνεια, χωρίς βαθιές τομές στην ψυχολογία των ηρώων. Δεν το φοβόσαστε αυτό;

Η δική μας κινηματογραφική μηχανή παρέμενε μακριά, τραβούσαμε από απόσταση. Δεν πιστεύω στην κάμερα που κάνει «εισβολή». Το ίδιο συμβαίνει και με τις συνεντεύξεις, όπου το μικρόφωνο είναι στραμμένο πάνω σου: δεν ξέρω αν αυτό που βγαίνει είναι η αλήθεια, γιατί προσπαθείς να πλάσσεις τον καλύτερο εαυτό σου. Είναι λίγο παράδοξο, αλλά πιστεύω ότι ένα βλέμμα που στέκεται λίγο πιο μακριά, καταγράφει πολύ περισσότερα, ακόμη και από τον εσωτερικό κόσμο των άλλων. Παρατηρώντας εξ αποστάσεως, διαπιστώνεις συμπεριφορές, οι οποίες έχουν εσωτερική εκκίνηση.

Στο Μιλάνο, όπου ζεις, τι ευκαιρίες παρέχονται για μια κινηματογραφική παραγωγή;

Δεν υπάρχει κινηματογραφική βιομηχανία εκεί. Ό,τι υπάρχει στην Ιταλία σε αυτό τον τομέα, είναι στη Ρώμη. Στο Μιλάνο, ό,τι και αν κάνεις, θα ξεκινάς από το μηδέν. Φαντάσου, ότι η ταινία μου δεν θα προβληθεί εκεί, αλλά θα αρχίσει να προβάλλεται στις αίθουσες της Γαλλίας.

Συνέντευξη: Άρης Καβατζίκης

ΚΟΙΝΩΝΙΚΗ ΚΑΤΑΣΤΑΣΗ ΚΑΙ ΣΙΝΕΜΑ

Όταν άρχισα να κάνω ταινίες, ήταν την εποχή που η Κίνα άνοιξε να ανοίγει τις πόρτες της, στα μέσα της δεκαετίας του 80. Ήθελε σπουδαία κινηματογράφο και αρχίσαμε να βλέπουμε περισσότερες ταινίες, βιβλία από την Δύση, να έχουμε περισσότερα βιβλία φιλοσοφικά από δυτικούς στοχαστές. Τότε άρχισα να αισθάνομαι ότι η κοινωνία άλλαζε, ότι γινόταν περισσότερο ατομοκεντρική. Η παλιότερη γενιά δεν είχε άποψη γι' αυτά που συνέβαιναν στην χώρα. Έτσι όταν ξεκίνησα να κάνω ταινίες όπως το *Days*, άρχισε να μ' απασχολεί το ζήτημα του ατόμου: το πρόσωπο και το πώς επιβιώνει σ' αυτή την τεράστια κοινωνία. Το δεύτερο σημαντικό στοιχείο αυτής της εποχής είναι ότι παρά πολύ άνθρωποι έρχονταν από τις επαρχίες στις μεγάλες πόλεις και πως αυτοί επιβίωναν στις πόλεις. Εκείνη την εποχή οι καλλιτέχνες-ζωγράφοι, συγγραφείς, σκηνοθέτες άρχισαν να ασχολούνται μ' αυτά τα ζητήματα: το άτομο αντιμέτωπο με την κοινωνία. Όταν ήμουν νέος, η αίσθηση του να μεγαλώνεις μέσα σε μια κοινωνία, μέσα στις μεγάλες πόλεις, ήταν πολύ σκοτεινή, υπήρχε σύγχυση, μια περιπλάνηση προς ασφάλιση του τι θα κάνεις. Υπήρχαν τότε πολλά σκοτεινά αισθήματα και η ταινία *Days* αντανακλούσε αυτή την ατμόσφαιρα και ήταν μια νέα φωνή για την εποχής της.

ΣΧΕΣΗ ΜΕ ΤΗΝ ΠΡΟΗΓΟΥΜΕΝΗ ΓΕΝΙΑ

Όταν ήμασταν στη σχολή, πολύ πριν ξεκινήσουμε να κάνουμε ταινίες, βλέπαμε τις ταινίες των Zhang Yimou, Chen Kaige. Όμως αργότερα η στάση μας άλλαξε: αποδεχόμαστε τη σκηνοθεσία, το πώς είναι κατασκευασμένες οι ταινίες τους, όμως δεν συμφωνούσαμε με τον πυρήνα, τα νοήματα των ταινιών τους. Εκείνη την εποχή αυτοί οι σκηνοθέτες ήταν το νέο κύμα στο χώρο του κινεζικού σινεμά. Όμως στο μεταξύ εμείς μαμορφώσαμε την άποψη ότι θα έπρεπε οι ταινίες επικεντρώνονται στο άτομο, να έχουν μια ανεξάρτητη σκέψη. Ο Zhang Yimou στις ταινίες του παρουσιάζει κάτι που δεν είναι δικό του, δεν έχει μια προσωπική σχέση με την ιστορία που γυρνάει. Όμως παρ' όλα αυτά είναι ένας πολύ ικανός σκηνοθέτης, έχει ένα πολύ ισχυρό όραμα. Σήμερα έχω πλέον πιο περισσότερη εμπιστοσύνη στην νέα γενιά σκηνοθετών (και στους συμπεριλαμβανώ και τον εαυτό μου) ότι μπορούν να κάνουν ταινίες περισσότερο προσωπικές, να εκφράζουν ό,τι και απόψεις ανεξάρτητες χωρίς δεσμεύσεις, για την κοινωνία και για τον εαυτό τους.

Η ΠΑΡΑΓΩΓΗ

Ο Zhang Yimou λόγω της μεγάλης επιτυχίας που γνώρισε από την αρχή της καριέρας του δεν αντιμετώπισε προβλήματα χρηματοδότησης. Εμείς δουλεύουμε περισσότερο "underground": αντιμετωπίζουμε δυσκολίες με την παραγωγή, με την προώθηση της ταινίας, τη χρηματοδότηση. Φυσικά έχω κάποια κεφάλαια χρηματοδότησης από το εξωτερικό, όμως είναι πολύ λίγα. Προσπάθησα να έχω συνεργασία με τα μεγάλα στούντιο της χώρας μου, όμως ελέγχονται από την εξουσία, θέλουν να έχουν λόγο, επιβάλλουν λογοκρισία. Παλιότερα τα πράγματα ήταν δύσκολα όμως τώρα ελπίζουμε ότι θα γίνουν καλύτερα: υπάρχουν όλο και περισσότερες ταινίες που είναι ανεξάρτητες

ΠΡΩΤΟ FIRST SHOT ΠΑΝΟ

Sansa

Siegfried (France, 2003)

Picaresque and thoroughly modern, Sansa follows the travels of its title character as he quenches his thirst for wine, women, song and movement. He is always on the road, his monumental restlessness driving him through the streets of Europe, Africa and Japan. Writer-director Siegfried's much-admired first feature *Louise (take 2)* depicted a young woman's fantasies and experiences as she rambled through Paris; this second chapter shows the meanderings of her male counterpart. The director injects the film with boundless energy that captures the vibrations of myriad countries as the rootless, charismatic young Sansa drinks in the abundance of their sights. Sansa (Roschdy Zem) is a peripatetic iconoclast who scours the crowds he encounters with his artist's eye, soaking up face after face. Zem exudes a marvellous confidence that allows his character to radiate vitality and the impromptu style of the dialogue is ideal for Zem's natural spontaneity (he has worked with Siegfried for ten years and appeared as the seductive vagabond in the director's previous feature). He returns here as the film's captivating centre amid a visually dizzying ever-changing topography of sights, sounds and people. Never short of words or wit, Sansa insinuates himself into diverse company, then extricates himself with ease. His acquaintance with a variety of locales and their inhabitants is often brief, but one friendship grounds him: in several places, he encounters Click (Invy Gitlis), a pre-eminent violinist and conductor. The older man is a kindred connoisseur of beauty and the *bon mot* - and the only person who really gives Sansa a reason to pause in his travels. The film builds on the relationship amongst three men: Sansa and Click, with Siegfried the catalytic third. The pace of the editing is furious and the director's camera tears from one sight to the next, his love of the film medium joyfully evident in his pastiche of photographic techniques. The pulsating soundtrack, a collaboration between the director and Gitlis, combines contemporary with classical. Sansa reverberates with Siegfried's insatiable appetite for cinematic and dramatic honesty - a vibrant visual ode to wanderlust.

Dimitri Eipides

ΝΕΟΙ ΟΡΙΖΟΝΤΕΣ

Σάνσα / Sansa

του Ζίγκφριντ (Γαλλία, 2003)

Η ταινία ακολουθεί τον Σάνσα καθώς ταξιδεύει ασταμάτητα. Είναι μονίμως στο δρόμο, πηγαίνοντας από την Ευρώπη στην Αφρική, κι από κει στην Ιαπωνία. Η γνωριμία του με τα διάφορα μέρη και τους κατοίκους τους είναι συχνά σύντομη, υπάρχει όμως μια φίλια που τον προσγειώνει: σε διάφορα μέρη συναντά τον Κλικ, έναν διακεκριμένο βιολιστή και μαέστρο...

Διεθνής Επιλογή - Cine Tzon Κασσαβέτης, 13:00

Παραστρατημένοι άγγελοι Falling angels

του Σκοτ Σμιθ (Καναδάς, 2003)

Η οικογένεια Φιλντ αποτελείται από τους γονείς, τον Τζιμ και τη Μαίρη, και τις τρεις κόρες τους. Ο πατέρας διοικεί την οικογένεια με στρατιωτική πειθαρχία, ενώ η μητέρα, που πάσχει από κατάθλιψη, μένει ξαπλωμένη στον καναπέ. Η οικογενειακή γαλήνη δηλητηριάζεται από ένα μυστικό που οι γονείς αρνούνται να αντιμετωπίσουν: τον ύποπτο θάνατο του πρωτότοκου γιου τους.

Διεθνής Επιλογή - Cine Tzon Κασσαβέτης, 15:30

Ταπεινώση / Devot

του Ίγκορ Ζαρίτσκι (Γερμανία, 2003)

Ο Χένρι προτείνει στη νεαρή πόρνη Άννα να μπει στο αυτοκίνητό του. Εκείνη δέχεται, κι ο Χένρι την πηγαίνει σπίτι του. Η Άννα κλέβει κάτι κι είναι έτοιμη να το σκάσει, όταν ο Χένρι τη σταματάει στην πόρτα. Τη δένει και τηλεφωνεί στην αστυνομία. Ενώ περιμένουν, αποκαλύπτεται ότι η Άννα δεν είναι πόρνη κι ότι έχει μια άλλη κρυφή ζωή. Ο Χένρι ξαφνικά τη συμπονά και της προτείνει το εξής: αν του διηγηθεί την ιστορία της, εκείνος θα ακυρώσει την κλήση στην αστυνομία.

Διεθνής Επιλογή - Π. Ζάννας, 17:00

Επιβίωση / Struggle

της Ρουθ Μάντερ (Αυστρία, 2003)

Οι πρωταγωνιστές της ιστορίας είναι μια γυναίκα, η Εύα, που έρχεται στην Αυστρία ως λαθρομετανάστis από την Πολωνία, αναζητώντας ένα καλύτερο μέλλον για τον εαυτό της και τη μικρή της κόρη· κι ένας άντρας, ο Μάρλιντ, ένας μεσήλικας βιεννέζος κτηματομεσίτης, που ναι μεν

είναι οικονομικά εξασφαλισμένος, μέσα του, όμως, νιώθει άδειος...

Διεθνής Επιλογή - Cine Tzon Κασσαβέτης, 18:00

Η επιστροφή / Vozvrashenie του Αντρέι Ζιδιάγκιντσεφ (Ρωσία, 2003)

Η ζωή δύο αδελφών αναστατώνεται από την ξαφνική εμφάνιση του πατέρα τους, τον οποίο γνωρίζουν μόνο από μια φωτογραφία δέκα ετών. Είναι πραγματικά ο πατέρας τους; Γιατί έχει ξαναγυρίσει μετά από τόσα χρόνια; Τα αγόρια παίρνουν κάποιες απαντήσεις στα ερωτήματά τους όταν φτάνουν σ' ένα απομακρυσμένο κι έρημο νησί, ταξιδεύοντας μ' αυτόν τον άντρα που έχει φέρει τη ζωή τους τα πάνω-κάτω.

Διεθνής Επιλογή - Π. Ζάννας, 19:30

Το δειλινό / Gagooman

του Μοχάμεντ Ρασούλοφ (Ιράν, 2002)

Το 1998, ένας άντρας που εκτίει την ποινή του σε φυλακή του βορειοδυτικού Ιράν, παντρεύεται μια φυλακισμένη. Κάνουν μαζί ένα παιδί και, μετά από λίγο καιρό, στη γυναίκα δίνεται χάρη. Μερικούς μήνες αργότερα, αποφυλακίζεται και ο άντρας, και οι τρεις τους ξεκινούν μια νέα ζωή έξω από τη φυλακή. Εκεί, όμως, τους περιμένει μια σκληρή κοινωνία...

Διεθνής Επιλογή - Cine Tzon Κασσαβέτης, 20:30

Το φίδι του Ιουνίου/Rokugatu no hebi του Σίνγια Τσουκαμότο (Ιαπωνία, 2002)

Η Ρίνκο είναι μια ήσυχη, συγκρατημένη γυναίκα γύρω στα 35. Μια μέρα, λαμβάνει ένα φάκελο που απ' έξω γράφει «Τα μυστικά του άντρα σου». Μέσα, η Ρίνκο βρίσκει φωτογραφίες της όπου συνανιζεται. Η Ρίνκο κι ο άντρας της, Σιγκεχίκο, μοιράζονται έναν ήσυχο γάμο. Η Ρίνκο αγαπά τον άντρα της, παρότι εκείνος δεν την αγγίζει και δεν κοιμούνται στο ίδιο κρεβάτι...

Tsukamoto Spotlight - Π. Ζάννας, 22:00

Φονική ταυτότητα / Identity kills

του Σόρεν Βόιγκτ (Γερμανία, 2003)

Βγαίνοντας από το ψυχιατρείο, η 24χρονη Κάρεν προσπαθίσει να ζήσει ξανά μια φυσιολογική

On the road

ζωή. Ο φίλος της, Μπεν, εκμεταλλεύεται τις σπάθειες της Κάρεν να τα κάνει όλα σωστά· πεινωμένη, η Κάρεν αποφασίζει να γίνει και άλλη, και προσπαθεί να υιοθετήσει την τουλάχιστον μιας κοπέλας που γνώρισε τυχαία. Αλλά σχέδιό της θα έχει τραγική κατάληξη...

Διεθνής Επιλογή - Cine Tzon Κασσαβέτης, 23:30

Η γροδιά του Τόκιο / Tokyo fist

του Σίνγια Τσουκαμότο (Ιαπωνία, 1996)

Στη Γροδιά του Τόκιο, οι ήρωες είναι απλοί δρῶποι κι όχι ήρωες επιστημονικής φαντασίας. Πρόκειται για έναν επιχειρηματία, ένα φίλο που είναι μποξέρ/γυμναστής, και μια γυναίκα που τελικά θα μπει ανάμεσα στους δύο φίλους. Η ιστορία ενός ερωτικού τριγώνου με φόντο την μεγαλούπολη του Τόκιο...

Tsukamoto Spotlight - Cine Αριστοτέλειον, 23:30

Μπαλέτο με σφαίρες / Bullet ballet

του Σίνγια Τσουκαμότο (Ιαπωνία, 1998)

Ο Γκόντα χάνει την από δεκαετίας αγαπημένη του, Κιρίκο, η οποία αυτοπυροβολείται. Σοκαρισμένος από το θάνατό της, ο Γκόντα αρχίζει να ενδιαφέρεται για τα όπλα. Ένα βράδυ, καθισμένος σε ένα μπαρ, περιμένει να τον πλησιάσει ένας δρόμος μεθυσμένος, πάνω σε μια συμμορία και ξυλοκοπείται. Όταν ένας νεαρός εμφανίζεται, οργώνει την πόλη ψάχνοντας να βρει ένα όπλο, πράγμα που τελικά αποτυγχάνει, καθώς δεν είναι και τόσο εύκολο...

Tsukamoto Spotlight - Π. Ζάννας, 00:00

Asuka Kurosawa

Αχόρταγη να μου μιλήσει για το ρόλο της στη νέα ταινία του Shinya Tsukamoto *Το φίδι του Ιουνίου*, με ένα χαμόγελο στο στόμα και μια μάντζερ που αντί χειραψίας μου 'πάσαρε' ένα αναλυτικότατο δελτίο τύπου (όπου μαθαίνω ακόμα και την ομάδα αίματος της ηθοποιού), η Asuka Kurosawa μου προσέφερε συν τοις άλλοις την ευκαιρία να διαπιστώσω πόσο διασκεδαστικό είναι να ακούς έναν Έλληνα να μιλάει γιαπωνέζικα (ο λόγος για το συμπαθέστατο διεμνήμα μας!).

Υπό τις σκηνοθετικές οδηγίες του Τσουκαμότο, η Κουροσάβα υποδύεται τη Ρίνκο, μια γυναίκα γύρω στα 35, της οποίας η ζωή παίρνει νέα τροπή όταν γίνεται παραλήπτρια ενός φακέλου. Από έξω γράφει «τα μυστικά του άντρα σου» και μέσα περιέχει φωτογραφίες της όπου αυτή συνανιζεται! «Μου το ανέφεραν παντού αυτό, και στην Βενετία και όπου αλλού ταξίδεψε η ταινία. Αυτό όμως αποτελεί μονάχα ένα σημείο της ταινίας, μια στιγμή της, και συνδέεται άμεσα με τον χαρακτήρα της ηρωίδας». Ο οποίος είναι «μια γυναίκα που έχει μηδενική σεξουαλική ζωή με τον άντρα

Στο ρόλο της Ρίνκο

της κι αντιλαμβάνεται σε κάποιο σημείο ότι μπορεί να χαράξει την δική της, αυτόνομη πορεία». Φανερά ενθουσιασμένη, θα μου επαναλάβει τα παραπάνω με πολλούς διαφορετικούς τρόπους, για να προσθέσει «μπορεί να μην ταυτίζομαι στην πραγματική μου ζωή με τον χαρακτήρα που υποδύομαι, αλλά μπορώ να τη νιώσω ως γυναίκα». Προφανώς, μα ο Τσουκαμότο μπόρεσε να εισχωρήσει στην γυναικεία ψυχή, που ως γνωστόν είναι μια άβυσσος; Η Κουροσάβα μου δίνει να καταλάβω μιλώντας την παγκόσμια γλώσσα του σώματος. Την έντονη έκφραση επιδοκιμασίας ακολουθεί ο απέραντος θαυμασμός: «Όχι μόνο τα κατάφερε, αλλά πρώτη φορά

συνεργάζομαι σκηνοθέτη που μπόρεσε να κερδίσει σε τέτοιο βαθμό τη γυναικεία σκέψη. Κι όσο σκέφτομαι, τόσο ζητήσω συμπαινώσεις, γιατί αν έχω μια ιδέα, ξέρω ότι έχεις άλλους τόσο σκεπτόμενους, φέρων ρόλους στην καριέρα της. Έχω ζω αυτή η ταινία μου δώσει ώθηση για ενδιαφέροντες ρόλους στο μέλλον. Δε μου απάντησε κριβώς, αλλά το

μόγελο της (32χρονης, με ύψος 1.65, να αξιοποιήσω κι αυτό το άμειρο το δέλεαρ γιαπωνέζας υπερύχους...

Επιμέλεια: Κωνσταντίνος Σαμαράς

Είναι σχεδόν αδύνατον να αποτυπωθεί σε μία μόνο σελίδα μια συζήτηση που ξεκίνησε από την τελευταία ταινία του Ολλανδού Τέο βαν Χοχ, *Συνέντευξη*, και κατέληξε μετά από ώρα... στην εξύμνηση των μνημείων της Κνωσού και των Μυκηνών! Ένα κομμάτι της παρατίθεται εδώ.

Theo Van Gogh

Για τα σημάδια του ψέμματος

«Θέλα τον δικό σας ορισμό για το φιλμ. Η ταινία αφορά την μάχη μεταξύ ενός άνδρα και μιας γυναίκας. Η μάχη αυτή γίνεται για την κατάκτηση της κυριαρχίας, για την δύναμη δηλαδή. Δύο άτομα που συνεχώς φτάνουν στο σημείο να συνευρεθούν ερωτικά αλλά ποτέ δε συμβαίνει ποτέ. Αυτό βέβαια συμβάλλει στο σημείο έντασης μεταξύ τους. Ένας πολιτικός δημοσιογράφος παίρνει συνέντευξη από μία ηθοποιό που πρωταγωνιστεί σε σαπουνόπερες, και την οποία φυσικά υποτιμά και ονομπάρει. Ο δημοσιογράφος καταφθάνει εντελώς προετοιμασμένος για την συνέντευξη, εκείνη την ώρα θα επιθυμούσε να βρίσκεται κάπου αλλού, με λίγα λόγια μισεί το είδος ημιθεικής φιγούρας που αντιπροσωπεύει η ηθοποιός. Τελικά είναι κι ένα κυνικό πορτρέτο της δημοσιογραφίας καθώς βλέπουμε τον ήρωα να ενδιαφέρεται μόνο για το κυνήγι της είδησης και να ανήκει σε μία ομάδα ανθρωπίνων που γράφουν μόνο για να τους θαυμάζουν οι άλλοι τους. Άλλωστε στην ταινία αναφέρονται κι αληθινά ονόματα δημοσιογράφων, όπως αυτός που υποτίθεται ότι πέθανε από Aids. Στην πραγματικότητα βέβαια ζει και βασιλεύει στην Ολλανδία!

«Είπε όλο αυτό αποδεκτό στη χώρα σας; Η ταινία ολλανδικό κοινό αποτελεί κι ένα είδος inside-joke. Η δημοσιότητα δόθηκε σε αυτήν την ταινία, καθώς από τη μία έχουμε την πρωταγωνίστρια των εκπομπών του αμερικανικού κανάλι NBC και από την άλλη ένα διάσημο σαιξπηρικό ηθοποιό. Εδώ έχουμε κι ένα είδος σύγκρουσης μεταξύ της λεγόμενης υψηλής και της χαμηλής κουλτούρας της Ολλανδίας. Αμφότερα να συνεργαστούν οι δύο πρωταγωνιστές με επιτυχία;

«Ναι, πάρα πολύ καλά. Άλλωστε και για τους δύο αποτελεί ένα είδος μοναδικής ευκαιρίας. Η ταινία γυρίστηκε με πολύ χαμηλό προϋπολογισμό, μόλις 80.000 δολάρια, και μέσα σε πέντε μέρες. Είχαν προηγηθεί πολλές φορές και κατά τη διάρκεια των πέντε ημερών γυρνούσαν σταμάτημα, με μία φιλοσοφία "συνεχίζουμε, πάμε στο επόμενο". Την πρωταγωνίστρια την είχα δει σε μια ταινία που είχε ως θέμα την ληστεία μιας τράπεζας, κι από τότε πίστευα ότι ήταν εξαιρετική ηθοποιός, ανεξάρτητα από τις παραγωγές που συμμετείχε. Η Ολλανδία είναι μια μικρή χώρα και δεν έχει τη δυνατότητα να αναδεικνύει πολλούς ηθοποιούς. Αν πάντως έχει μία, τότε πρόκειται για αυτήν!

«Πάντως ότι στην ταινία υπάρχει η διάθεση να συστηθείτε με την δημόσια εικόνα της. Βέβαια, άλλωστε ήταν η πρώτη ευκαιρία που είχε για να παρουσιάσει στα σοβάρια. Γι' αυτό στην ταινία κρατήσαμε το πραγματικό της όνομα και το οπίτι της.

Αντρας- γυναίκα, υψηλή κουλτούρα-χαμηλή κουλτούρα, αλλά και μέχρι κάποιο βαθμό πατέρας-κόρη. Ποιο απ' όλα αυτά τα ζεύγη τελικά έχει τη μεγαλύτερη σημασία στην ταινία;

«Όλα τα παραπάνω ισχύουν αλλά αυτό που ενδιαφέρει εμένα περισσότερο σε αυτήν την ταινία είναι η έννοια του ψέμματος. Όλοι ψεύδονται, ή τουλάχιστον θα μπορούσαν να ψεύδονται. Οπότε δεν ξέρεις στα αλήθεια αν ο δημοσιογράφος πήγε πράγματι στην Γιουγκοσλαβία ή τι ισχύει τελικά με την γυναίκα του. Αλλά κι η ηρωίδα του λέει ψέματα, όποια κι αν είναι η αλήθεια σχετικά με αυτήν.

Η θεατρική δομή της ταινίας είναι εμφανής, όχι μόνο στο στήσιμό της, αλλά και στη δυναμική των διαλόγων. Ήσαστε επηρεασμένος από κάποιο συγκεκριμένο θεατρικό έργο;

«Πιστεύω ότι αυτή η δομή εξυπηρετεί το θέμα της ταινίας, που είναι όπως ανέφερα ήδη, η μάχη για απόκτηση δύνα-

μης αλλά και το πως η δύναμη αλλάζει συνεχώς χέρια. Για παράδειγμα, στο πρώτο μισό της ταινίας νομίζεις ότι ο άντρας βρίσκεται σε πλεονεκτική θέση, όμως σιγά-σιγά τα πράγματα αλλάζουν, εισέρχεται το στοιχείο της ανατροπής και δεν μπορείς να μαντέψεις ποιος θα είναι το αφεντικό. Μέχρι το τελευταίο πλάνο... Δεν μπορώ να πω ότι επηρεάστηκα από κάποιο θεατρικό έργο. Υπάρχει όμως τώρα η ιδέα για ανέβασμα της *Συνέντευξης* και στο θέατρο. Κάτι τέτοιο μπορεί να γίνει αρκετά εύκολα, μόνο που είναι αναγκαίο να πρωταγωνιστούν οι ίδιοι ηθοποιοί ώστε να προκαλούν τους κατάλληλους συνειρμούς. Αυτούς θα τους συλλάβει φυσικά καλύτερα το κοινό της Ολλανδίας, αλλά ελπίζω ότι σε κάθε χώρα ο θεατής θα μπορεί να απολαύσει την *Συνέντευξη* ως μια καλή ταινία.

Υπάρχουν σημάδια στα σώματα των πρωταγωνιστών που αναφέρονται κατ' επανάληψη. Από τη μία το τραύμα από τον πόλεμο, από την άλλη το στήθος από σιλίκονη. Χρησιμοποιούνται για να συμβολίσουν κάτι;

«Δεν υπάρχει μια απόλυτη σκηνοθετική γραμμή σε αυτό αλλά θα μου άρεσε πολύ αν το κοινό τα εκλάμβανε ως σύμβολα του ψεύδους. Γιατί σε αυτά βασίζονται οι προσωπικότητές τους, κι όμως αναιρούνται συνεχώς μέσω των διαλόγων. Τελικά η ταινία είναι μια σπουδή πάνω στο phony ballony (εννοεί την αιόλυτη απάτη).

Έχετε ασχοληθεί με την ψυχανάλυση; Διακρίνω μια τάση να αποσυνθέσετε τους χαρακτήρες σας μέχρι το τελευταίο κομμάτι.

«Δε θα έλεγα ότι είμαι φίλος της ψυχανάλυσης, καθώς συνηθίζω να ανάγει κάθε στοιχείο της προσωπικότητας σε τραύματα κι απωθημένα του παρελθόντος. Υπάρχει βέβαια μια συνεχής αντίθεση και μια αμφισβήτηση όσων λέει ο ένας πρωταγωνιστής από τον άλλον. Επαφίεται τελικά στην κρίση του θεατή να αποφασίσει ποιος έχει δίκιο και, γιατί όχι, να πάρει το μέρος κάποιου. Άλλωστε, είναι μια σύγκρουση ανθρώπινων χαρακτήρων, όχι μια παρτίδα σκάκι.

Θα ήθελα να κλείσουμε με την γενικότερη εντύπωση σας από το φεστιβάλ, αλλά και την πόλη της Θεσσαλονίκης.

«Είναι η πρώτη φορά που έρχομαι στην πόλη σας και μπορώ να πω ότι μου έχει προκαλέσει έκπληξη- έχετε τόσες πολλές ωραίες γυναίκες! Το φεστιβάλ είναι πραγματικά αξιολάτρευτο, σας συμβουλεύω να το κρατήσετε έτσι όπως είναι: μια εκδήλωση που να την χαίρονται όλοι οι σινεφίλ της πόλης, που απ' ότι κατάλαβα είναι πάρα πολλοί!

“ Είναι η πρώτη φορά που έρχομαι στην πόλη σας και μπορώ να πω ότι μου έχει προκαλέσει έκπληξη- έχετε τόσες πολλές ωραίες γυναίκες! ”

Συνέντευξη / Interview (Ολλανδία, 2003)

Ο Πιερ Πέτερς είναι ένας ευπρόσληπτος δημοσιογράφος, γνωστός από τα ρεπορτάζ του από τη Βοσνία. Τη σημερινή μέρα θα έπρεπε να βρίσκεται στη Βουλή, όπου πρόκειται από στιγμή σε στιγμή να πέσει η κυβέρνηση. Ο αρχισυντάκτης του, όμως, του έχει αναθέσει να πάρει συνέντευξη από την πιο διάσημη σταρ της χώρας...

Η ΕΡΤ
ΣΤΗΡΙΖΕΙ
ΤΟΝ ΚΙΝΗΜΑΤΟΓΡΑΦΟ

MOVIES

ΧΟΡΗΓΟΣ ΕΠΙΚΟΙΝΩΝΙΑΣ

EPT

www.ert.gr

Ο.Κ. ΕΡΤ

Οι μάρκες DEWAR'S, WHITE LABEL και ο HIGHLANDER είναι σήματα κατατεθέντα.

Dewar's
Always True Cinema
Expressions

44^ο Φεστιβάλ Κινηματογράφου
Θεσσαλονίκης

21-30 ΝΟΕΜΒΡΙΟΥ 2003 # www.filmfestival.gr

Τα φώτα σβήνουν...
και ξαφνικά
ένας μαγικός κόσμος ζωντανεύει
μπροστά στα μάτια σας.

**Αληθινές συγκινήσεις
μεγάλου μήκους!**

Κάθε ταινία
και μία ξεχωριστή ιστορία.
Κάθε ιστορία
και μία αληθινή δημιουργία
γεμάτη μαγεία.
Τη μαγεία του κινηματογράφου...
Ζήστε κι εσείς
τη μαγεία του κινηματογράφου
συντροφιά με το Dewar's.

www.dewars.gr

Χ Ο Ρ Η Γ Ο Σ Β Ρ Α Β Ε Ι Ω Ν Κ Ο Ι Ν Ο Υ

Απολαύστε υπεύθυνα

Όταν χορεύουμε μαζί...

του Αδριανού Γεωργαντά (Ελλάδα, 2003)

Ο κεντρικός χαρακτήρας της ταινίας είναι ένας χωρισμένος άντρας που ακόμα προσπαθεί να βρεί τις συναισθηματικές του ισορροπίες. Ο ερχομός της Γαλλίδας πρώην γυναίκας του, ανατρέπει προς στιγμή τα δεδομένα στη ζωή του και η επανασύνδεση μαζί της θα έρθει σχεδόν μηχανικά. Η πρόσκαιρη ευτυχία του επισκιάζεται από το παρελθόν του συνεχώς. Από τη μια είναι οι μνήμες της παιδικής του ηλικίας και από την άλλη μια άλλη γυναίκα από το πρόσφατο παρελθόν του που τον διεκδικεί πιεστικά. Όλα αυτά κλονίζουν συνεχώς την εμπιστοσύνη του στα ίδια του τα θέλω. Για να βρει τί ακριβώς αποζητά θα πρέπει να ψάξει βαθιά μέσα του, αφήνοντας όλα όσα τον απασχολούν στην άκρη. Με την πρώτη του ταινία ο σκηνοθέτης δίνει την προσωπική του στους χαρακτήρες, τους αφουγκράζεται και τους δίνει το χρόνο με τις πράξεις τους, να ξεδιπλώσουν το χαρακτήρα τους, αφήνοντας τα πάθη και τα θέλω τους να αποκαλυφθούν σιγά σιγά.

Μια ματιά στη δυσκολία των σύγχρονων σχέσεων, για τα θέλω, για την επαφή.

B.P.

Τρίτη 25 Νοεμβρίου, OLYMPION RENAULT, 17:30

ΣΥΝΕΝΤΕΥΞΕΙΣ

Μέσα από βλέμμα της σιωπής

Αδριανός Γεωργαντάς, σκηνοθέτης της ταινίας

Ποια ήταν η αφορμή για τη δημιουργία αυτής της ταινίας;

Πρόκειται για καταστάσεις από τη ζωή μας, γεγονότα που βιώνουμε, τα κρατάμε, τα σημειώνουμε, εγώ πάντα κρατάω διάφορες σημειώσεις σαν ένα πρόχειρο. Κάποια στιγμή έρχεται μια ιδέα, όλα αυτά δένουν σε μια ιστορία, η οποία σίγουρα μας αφορά. Αυτό καταλήγει σε μια τελική μορφή που σήμερα λέγεται 'Όταν χορεύουμε μαζί'...

Δεν ήταν κάποιο γεγονός που τάρανε τη ζωή μου και αποφάσισα να το κάνω ταινία, δεν αφορά την προσωπική μου ζωή άμεσα. Υπάρχουν πράγματα στη ζωή που δεν τολμάμε να τα κάνουμε και βάζουμε τους ήρωες των ταινιών μας να τα κάνουν. Η πρώτη εικόνα της ταινίας γεννήθηκε μια Πρωτοχρονιά που βρέθηκα στα Γιάννενα κάνοντας βόλτα στη λίμνη. Στις σκέψεις μου ήταν οι άνθρωποι, οι σχέσεις τους, η μοναξιά, πως μπορείς να επιβιώσεις, πως μπορείς να υπάρξεις... Ήταν ένα είδος απολογισμού, ένας διάλογος δικός μου με τα νερά της λίμνης.

Στην ταινία αφηγηματικά παίζετε με το χρόνο...

Είναι κι αυτό ένα είδος αφήγησης, που μπορεί να μην πάει χρονολογικά, πιστεύω όμως ότι είναι πολύ καθαρό. Υπάρχει το flash back για να δείξω ότι ένα γεγονός του παρελθόντος, που είναι πάρα πολύ έντονο, από τη στιγμή που το κουβαλάμε μπορεί να είναι και παρόν. Ακόμα πολλές φορές αυτό που πρόκειται να συμβεί στο μέλλον πάλι το κουβαλάμε σήμερα. Αυτός είναι ο σκελετός κατασκευής της αφήγησης της ταινίας.

Η ταινία έχει να κάνει με τα συναισθήματα, το πόσο δύσκολα εκφράζουν η κατανοούν τα θέλω τους. Είναι κάπως έτσι τα πράγματα σήμερα και στη ζωή;

Δεν είμαι σίγουρος αν απασχολεί μόνο σήμερα τους ανθρώπους γύρω μας. Συζητώντας για απλά πράγματα, μπορεί κανείς να βρει διαχρονικά στοιχεία που απασχολούσαν ανέκαθεν τον άνθρωπο. Πιστεύω πάντως ότι οι τρεις ήρωες μου είναι αντί-ήρωες, με την έννοια ότι κανένας δεν είναι τέλειος αλλά ούτε και κακός. Έχουν όλοι τα θετικά και τα αρνητικά στοιχεία τους. Συγκεκριμένα ο ήρωας φτάνει κάποια στιγμή με τις πράξεις του να είναι κακός, ωστόσο τον συμπαθούμε, ταυτιζόμαστε μαζί του και στις κακές στιγμές αλλά και στην πολύ προσωπική του στιγμή στο τέλος.

Πρέπει να αγαπάμε τους ήρωές μας για να μιλήσουμε γι' αυτούς. Δεν δικάζω κανέναν παρά μόνο προσπαθώ να ανακαλύψω τις αιτίες που οδηγούν στις πράξεις.

Η ταινία είναι πολύ αληθινή όσο αφορά στις προσωπικές στιγμές των χαρακτήρων. Πόσο δουλέψατε πάνω σ' αυτό;

Δεν το πρόσεξα ιδιαίτερα γιατί είναι ο τρόπος γραφής μου αυτός. Απλά παρατηρώ απλές καθημερινές στιγμές. Πολλές φορές τυχάνει να μαλώσεις για ένα ποτήρι νερό και δεν είναι η αιτία το νερό, απλά κουβαλάς κάτι άλλο. Πολλές φορές τσακωνόμαστε μέσα στη σιωπή, κοιταζόμαστε και δε μιλάμε, υπονοούμε πράγματα. Το πρόβλημα με μια ταινία και την αφήγησή της, είναι να κάνεις το θεατή να καταλάβει τι σκέφτονται και τι κουβαλάνε οι ήρωες μέσα από αυτό το βλέμμα της σιωπής.

Συνέντευξη: Βαγγέλης Ρητάς

Λάζαρος Γεωργακόπουλος, ηθοποιός

[...] Με τον Αδριανό είχαμε συναντηθεί παλιότερα για ένα σίριαλ που δεν έγινε και κάποια άλλη στιγμή επικοινωνήσαμε μαζί μου για να μου δώσει το σενάριο αυτής της ταινίας. Διάβασα το σενάριο και εντυπωσιάστηκα γιατί είναι πολύ ιδιαίτερο και πολύ ιδιαίτερος ο ρόλος. Ευτυχώς που ήμουν έτοιμος για να δουλέψω στην ταινία γιατί δε θα μπορούσα να την αναλάβω αν είχα θέατρο που είναι η κύρια δουλειά μου. Και ειδικά μια τέτοια ταινία που απαιτεί την παρουσία σου κάθε μέρα από το πρωί ως το βράδυ. Ο Αδριανός μου πήγαινε πολύ σαν άνθρωπος και ο ρόλος ήταν πολύ προκλητικός για μένα γιατί κάθε σκηνή είναι κάτι ιδιαίτερο, σε πάει παραπέρα.

[...] Επειδή δεν ήξερα γαλλικά παρά μόνο κάποια βασικά πράγματα, έπρεπε στην ουσία να αποστηθίσω. Επίσης έπρεπε να ακολουθήσω τον αυτοσχεδιαστικό τόνο της Ζυλιέτ. Η Ζυλιέτ προέρχεται από τον κινηματογράφο, δεν έχει κάνει ποτέ της θέατρο, ενώ εγώ είμαι ένας θεατρικός ηθοποιός, που τρελαίνεται βέβαια για τον κινηματογράφο. Σ' αυτό πρέπει να προστεθεί ότι είμασταν δύο άνθρωποι που δεν μπορούσαν να επικοινωνήσουν με τη γλώσσα κι έτσι επικοινωνούσαμε βαθύτερα, το εσωτερικό του Λάζαρου επικοινωνούσε με το εσωτερικό της Ζυλιέτ για να μπορέσει να βγει μια σκηνή.

Η ΜΟΥΣΙΚΗ ΤΩΝ ΕΙΚΟΝΩΝ

Ο Μάριος Στρόφαλης μιλά για τη μουσική της ταινίας

Ο κεντρικός ήρωας της ταινίας είναι συνθέτης. Αυτό σημαίνει ότι η μουσική στην ταινία υπάρχει έτσι κι αλλιώς σε μεγάλο βαθμό και σε δύο επίπεδα. Από τη μια είναι η μουσική που υποτίθεται πως γράφει ο πρωταγωνιστής και από την άλλη είναι η μουσική επένδυση στην ταινία αυτή καθαυτή.

Εκείνο που είχε ιδιαίτερη σημασία ήταν η μουσική να μπορεί να εκφράσει τον χαρακτήρα του ήρωα, ως άνθρωπο αλλά μια ως μουσικό. Ο ήρωας είναι ένας άνθρωπος ευαίσθητος, λίγο χαμένος, ζει τις αντιφάσεις και τα αδιέξοδά του και, ως μουσικός αλλά μάλλον και γενικά στην προσωπικότητά του, ακροβατεί ανάμεσα στο σύγχρονο και το νεορομαντικό. Αυτή η ακροβασία είναι και η ιδιαιτερότητα στη μουσική του. Η παραλληλία ανάμεσα στη μουσική και τη ζωή του ήταν ένα πολύ ενδιαφέρον στοιχείο για μένα.

Γράφοντας τη μουσική της ταινίας έπρεπε να κινηθώ σε δύο επίπεδα. Έγραψα τη μουσική που ήταν δική του και νομίζω ότι σε ένα βαθμό αυτό δεν ήταν δύσκολο γιατί μπορούσα να τον κατανοήσω. Ένα μέρος και των δικών μου σπουδών ήταν στη Γαλλία, επέστρεψα πίσω έχοντας κάποιες προσδοκίες που ίσως δεν απείχαν από αυτές που είχε ο ήρωας, απλώς αυτός παρέμεινε κολλημένος σε ένα ακαδημαϊκό μοντέλο και δεν απενοχοποιήθηκε ποτέ έναντι των ακαδημαϊκών του σπουδών. Τον καταβαίνω απολύτως όπως καταλαβαίνω και το ότι για να μπορέσεις να φύγεις από μια τέτοια κατάσταση ακροβασίας θέλει μεγάλη πάλη. Τη μουσική αυτού του ανθρώπου, που ήταν σαν να τον ήξερα, έγραψα λοιπόν. Μάλιστα η ταινία πολλές φορές με έκανε να σκεφτώ ότι αν δεν μπορέσεις να ακολουθήσεις τα σημεία των καιρών, αν επιμένεις σε αδιέξοδες κινήσεις, αν δεν βάζεις λίγο νερό στο κρασί σου μπορείς για πάρα πολύ λίγες διαβαθμίσεις κάποιων παραμέτρων να βρεθείς στην κατάσταση του ήρωα της ταινίας, που καταλήγει να διαλύει και την προσωπική του ζωή ακόμη.

Εκτός από τη μουσική του ήρωα στην ταινία υπάρχουν ακόμη τρία θέματα, το ένα είναι ένα βαλς που χορεύει με τη γυναίκα που αγαπά, το άλλο ένα ταγκό που θα ήθελε να χορέψει μαζί της και το τρίτο ένα μουσικό θέμα που δείχνει την πάλη μέσα του, αλλιώς το ξεκινά ο ίδιος αλλιώς καταλήγει εκείνο, ένα κομμάτι νεορομαντικό τελείως, άλλο κομμάτι θέλει να γράψει, άλλο του βγαίνει. Αυτό εκφράζει κάτι πολύ σημαντικό που λέει η ταινία, ότι ο καθένας πρέπει να είναι ειλικρινής με τον εαυτό του και να ξεπερνάει κάποια πράγματα χωρίς να κολλάει αλλά κοιτώντας μπροστά με θετική ματιά.

Συνέντευξη: Αναστασία Γρηγοριάδου

Ο δρόμος προς τη Δύση

του Κυριάκου Κατζουράκη (Ελλάδα, 2003)

Με αφορμή το σεξουαλικό δουλεμπόριο και την εκμετάλλευση των γυναικών, ο πρωτοεμφανιζόμενος σκηνοθέτης και χρόνια ασχολούμενος με τις εικαστικές τέχνες, φτιάχνει μια ταινία που δύσκολα κατατάσσεται σε κατηγορίες. Κεντρικός χαρακτήρας είναι μια γυναίκα που απεγνωσμένα ψάχνει να βρει τη χαμένη φίλη της, θύμα προφανώς δουλεμπορίου. Η αγωνία της καταγράφεται με την κάμερα και ταυτόχρονα ξετυλίγονται εικόνες μιας απόκοσμης, περιθωριακής πόλης, που όλα μοιάζουν απειλητικά, τίποτα δεν είναι φιλόξενο. Η Κάτια Γέρου ερμηνεύει τη γυναίκα αυτή στα μυθοπλαστικά κομμάτια της ταινία και γίνεται ουσιαστικά ένα με το χαρακτήρα που υποδύεται. Μαρτυρίες ανθρώπων και πραγματικά γεγονότα μπλέκονται συνεχώς με τις δικές της αφηγήσεις, τοποθετώντας τελικά το θεατή στο κέντρο του δράματος.

**Μια ιστορία
σημερινή και
οικεία που
συγκλονίζει με την
αλήθεια της.**

Γ.Π.

Τρίτη 25 Νοεμβρίου, ΟΛΥΜΠΙΟΝ RENAULT, 11:00

Πέρα απ'τα όρια του ντοκιμαντέρ

Κυριάκος Κατζουράκης, σκηνοθέτης της ταινίας

Ασχολείστε, με τη ζωγραφική, με τη σκηνογραφία και τώρα σκηνοθετείται μια ταινία. Τι σας έκανε να στραφείτε στη σκηνοθεσία της ταινίας αυτής;

Οι λόγοι είναι δύο. Ο ένας είναι ότι πάντα υπήρχε η δική μου επιθυμία να κάνω σινεμά και αυτό το πράγμα το δοκίμασα και με μια έννοια και στην ίδια τη ζωγραφική, δηλαδή αναφορές του σινεμά στην ίδια τη ζωγραφική με την έννοια του χρόνου σ' ένα πίνακα που χωρίζεται σε καρέ. Ο δεύτερος λόγος είναι το ίδιο το θέμα που με απασχολεί πάρα πολλά χρόνια. Είναι μια θεματογραφία που έχει επιβληθεί κατά κάποιο τρόπο στη δουλειά μου και στη ζωγραφική και σε ό,τι κάνω και που είναι η σημερινή Αθήνα, μια πόλη που αλλάζει, οι νέοι συμπολίτες μας που είναι οι ξένοι, ο φόβος προς τα πρόσωπά τους, η αβεβαιότητα προς τη ζωή τους, αυτό το παράξενο, ανορθόδοξο περιθώριο που έχει αρχίσει να χαρτογραφείται στην πόλη.

Η ταινία σας χαρακτηρίζεται ως ντοκιμαντέρ αλλά έχει και πολλά στοιχεία μυθοπλασίας και πολλά στοιχεία από άλλες τέχνες.

Υπάρχει βέβαια αυτή η κατάταξη, της ταινίας ντοκιμαντέρ και της ταινίας μυθοπλασίας, κατάταξη που φυσικά δεν την περιφρονώ, αλλά πιστεύω ότι η ταινία αυτή είναι από τις περιπτώσεις αυτές που δεν ισχύει αυτή η κατάταξη. Υπάρχουν στοιχεία που αναγκα-

ζώμαστε να τα λέμε ντοκιμαντέρ και στοιχεία που τα λέμε μυθοπλασία ενώ ουσιαστικά θα μπορούσαμε απλώς να τα λέγαμε κομμάτια μιας ταινίας. Συγκεκριμένα τα φεξιόν κομμάτια που αποτελούν το «μαρτύριο της γυναίκας» στο σεξουαλικό δουλεμπόριο, στην πορνεία, είναι ένα θέμα

στο οποίο είναι πολύ δύσκολο να αποφύγει κανείς την κατηγοριοποίηση. Εγώ και σ' αυτό το μέρος ήθελα να αποκαλύψω πρόσωπα με ονοματεπώνυμο. Με το να μπείς σ' αυτό το χώρο με ονομα και επώνυμο θέτεις σε κίνδυνο τις δικές τις γυναίκες. Προτίμησα λοιπόν με τη Κάτια Γέρου που έκανε και την έρευνα στο χώρο των γυναικών, να αποτυπώσω το πως αυτή εισέπραξε όλο αυτό το υλικό, συνθέτοντας ένα ρόλο, απαύγασμα όλης αυτής της εμπειρίας. Με αυτήν την έννοια είναι κι αυτό ένα είδος ντοκουμέντου.

Πόσο σημαντική θεωρείτε τη συμβολή της Κάτιας Γέρου;

Πέρα από το κομμάτι της ερμηνείας της που εμένα προσωπικά με συγκλονίζει, η Κάτια ήταν ο οδηγός μας, ο άνθρωπος που οδηγούσε τα πράγματα με τον τρόπο της. Η συμβολή της είναι τεράστια, δεν μπορώ να την υπολογίσω.

Συνέντευξη: Γιάννης Παλαβός

Τάσος Παυλόπουλος

Στα τρία τα δύο σχέδια απορρίπτονται

Ποιος είναι ο κύριος που εικονίζεται στη αφίσα του Φεστιβάλ;

Δεν είναι κάποιος συγκεκριμένος. Είναι ένας μεσήλικας, χοντρούλης κυρίως τύπος, που έχει έρθει στο φεστιβάλ. Μπορεί να είναι σκηνοθέτης, που έχει έρθει για να δείξει την ταινία του, μπορεί να είναι ηθοποιός, για να τον δούνε και να τον πάρει ο... Κόππολα! Πάντως, φαρεύει, πράγμα που σημαίνει ότι έχει έρθει ως «φεστιβαλιζόμενος», επαγγελματίας του κλάδου, για να πιάσει ένα μεγάλο ψάρι: τη δόξα, τη φήμη, γενικώς. Είτε έχει γυρίσει αυτός μια ταινία και την έχει ως δόλωμα, να βγει η ψαρούκλα και να την πιάσει, ή έχει πιάσει ο ίδιος μια ταινία, ως θεατής.

Πώς γεννήθηκε η ιδέα;

Έκανα πολλά προσχέδια, με διάφορες ιδέες. Κατέληξα σε τρία από αυτά. Αυτό μου άρεσε πιο πολύ από τα τρία. Τα είχα δείξει στο Μισέλ Δημόπουλο και τον είχα παροτρύνει να ψηφίσει αυτό. Τα άλλα δύο ήταν ο πίνακας με το σκυλάκι, που υπάρχει στην έκθεση, και ένα μπέρδεμα με χέρια που ήταν από φιλμ, και στο κέντρο της εικόνας έβλεπες ένα ανδρικό και γυναικείο χέρι που συναντιόντουσαν και το μανίκι τους ήταν γινόταν ένας γόρδιος δεσμός από φιλμ. Απλώς, αυτή είχε το πλεονέκτημα ότι ήταν τρισδιάστατη, ανάγλυφο με πατιέ μασέ.

Είναι και πολύ διαφορετική από πολλές προηγούμενες αφίσες...

Ναι, αλλά αυτό είναι η σωστή κίνηση. Μπορεί να είναι άσοφα σχεδιασμένο, αλλά πρέπει να είναι και διαφορετικό. Αυτό είναι που μετράει. Ειδικά οι αφίσες, είναι κάτι που πρέπει να είναι διαφορετικό, διότι κυκλοφορούν χιλιάδες αφίσες εκεί έξω, οπότε η διαφορετικότητα είναι πλεονέκτημα.

Γιατί εμφανίζεται, και στην αφίσα και σε πολλά άλλα έργα σας, ο κροκόδειλος;

Πολλοί με ρωτούν γι' αυτό. Έχει σχέση με έργα που έκανα παλιότερα, στις αρχές της δεκαετίας του '90 περίπου και χρησιμοποιούσα το στοιχείο του κροκόδειλου σε διάφορες φάσεις του -είτε πολλοί μαζί είτε ένας είτε από χαρτόνι. Μια φορά είχα φτιάξει τον «ανεμοκροκόδειλο», ένα κροκόδειλο-αεροπλάνο δύο μέτρα! Μετά σιγά-σιγά φύγανε. Αλλά εξακολουθεί να μου αρέσει, διότι είναι ένα γλυπτό από μόνο του. Δεν είναι όπως μια μαϊμού ή μια γάτα: είναι ένα γλυπτό, ένα έργο τέχνης.

Κι ο αχινός μοιάζει με γλυπτό...

Ναι, αλλά αυτός είναι πολύ μοντέρνας Τέχνης!

Ποια είναι διαφορά του να δημιουργήσεις μια αφίσα και ένα ζωγραφικό πίνακα;

Η μοναδική διαφορά ενός πίνακα από ένα είδος εφαρμοσμένης τέχνης, όπως η αφίσα, ή το εξώφυλλο ενός βιβλίου είναι ότι τα τελευταία πρέπει να απευθυνθούν σ' ένα μεγάλο κοινό και γι' αυτό οφείλουν να επικοινωνούν άμεσα, να κάνουν «μπαμ», ενώ ένας πίνακας, σε μια γκαλερί, δεν έχει ανταγωνισμό.

Το έργο σας πρεσβεύει το σαρκασμό και την ανατροπή, κι όμως στις εκθέσεις σας μπορεί να έρχονται και πολλά «δήθεν» άτομα, τα οποία εσείς ειρωνεύεστε...

Τι να κάνω; Εγώ δεν είμαι σοβαροφανής-ούτε καν σοβαρός! Όπως έχει πει κι Όσκαρ Ουάιλντ, «η σοβαρότητα είναι το τελευταίο καταφύγιο των ρηχών». Αλλά αυτοί δεν καταλαβαίνουν. Οι δήθεν σοβαροί μας δουλεύουν-ο κλασικός πολιτικός, ο μεγαλοεπιχειρηματίας, μας δουλεύει. Οπότε, εμείς που δεν είμαστε σοβαροί, τους δουλεύουμε, και είναι ένα αλληλοδόλεμα. Το ξέρουν ότι τους δουλεύει κι εγώ ξέρω ότι με δουλεύουν. Η διαφορά είναι ότι εγώ το κάνω τίμια, αυτοί όχι.

Συνέντευξη: Γιάννης Παλαβός

Ένας οδηγός φορτηγού, έχοντας ένα ατύχημα, βρίσκεται κατά τύχη σ' ένα χωριό στο βουνό. Πάνω στην κουβέντα και ακούγοντας το παλιό όνομα του χωριού ανακαλύπτει σ' αυτό τον τόπο που μεγάλωσε. Όταν όμως γεμμάτος χαρά αποκαλύπτει την ταυτότητά του, συναντά την οργή των κατοίκων. Ο Μπαλές υπήρξε ήρωας της αντίστασης, θεωρούνταν όμως από όλους νεκρός. Το χωριό εκμεταλλεύτηκε τον τοπικό του ήρωα και όλοι φοβούνται ότι η αποκάλυψη ότι είναι ζωντανός μόνο καλό δε θα κάνει στον τόπο τους. Έτσι αντί να τον καλοϋποδεχτούν τον κλείνουν σ' ένα υπόγειο μέχρι να σκεφτούν τι θα κάνουν. Ταυτόχρονα παλιές μνήμες ξετυλίγονται και οι σχέσεις του Μπαλές με τα ιστορικά γεγονότα αλλά κυρίως με τα πρόσωπα σιγά σιγά έρχονται στην επιφάνεια. Με μια στρωτή αφήγηση, κυνισμό όπου χρειάζεται και πάντα κριτική ματιά, ο πρωτοεμφανιζόμενος σκηνοθέτης καταθέτει μέσα από μια φανταστική ιστορία τη θέση του για τα ιστορικά γεγονότα, για τη διαστρέβλωσή τους και για την εκμετάλλευσή τους προκειμένου να εξυπηρετήσουν κάθε λογής συμφέροντα.

**Μια κριτική ματιά
απέναντι στην
ιστορία και τους
ήρωες που
δημιουργούνται.**

B. P.

Τρίτη 25 Νοεμβρίου, ΟΛΥΜΠΙΟΝ RENAULT, 22:30

ΣΥΝΕΝΤΕΥΞΕΙΣ

Ιστορία, μνήμη και αναγκαιότητα

Αντώνης Παπαδόπουλος, σκηνοθέτης της ταινίας

Πως ξεκίνησε η δημιουργία της ταινίας;

Ξεκίνησε από τη σχέση μου με την ιστορία, με τη μνήμη και την αναγκαιότητα. Είναι θέματα με τα οποία ασχολούμαι και με ενδιαφέρουν. Από κει και πέρα για τη συγγραφή του σεναρίου ασχολήθηκαν εκτός από μένα άλλοι τρεις άνθρωποι, οι οποίοι βοήθησαν στο να χτιστεί η ιστορία και οι χαρακτήρες.

Πρόκειται για μια τελείως φανταστική ιστορία ή έχει σχέση με κάποιο γεγονός που συνέβη στην πραγματικότητα;

Είναι τελείως φανταστική. Δεν ήταν λίγες οι φορές όμως που πιστεύω ότι η ιστορία θα μπορούσε να έχει συμβεί, ή μια ανάλογη ιστορία έχει συμβεί. Όχι κατ'ανάγκη όπως φαίνεται στην ταινία μου αλλά κάτι ανάλογο.

Στην ταινία υπάρχει μια λεπτή ειρωνία και μια αμφισβήτηση για το πως κάποιοι άνθρωποι εκμεταλλεύονται την ιστορία. Είναι κάπως έτσι;

Ελπίζω όσοι δούνε την ταινία να διακρίνουν αυ-

τήν την λεπτή ειρωνία, να διακρίνεται αυτός ο σαρκασμός.

Πόσο πραγματικοί είναι οι ήρωες της εποχής μας ή τουλάχιστον κάποιοι από αυτούς;

Είναι ένα σχόλιο απέναντι στο τότε, τη δεκαετία του '70, το πιο παλιό το '40 και το τώρα. Το πως αντιλαμβανόμαστε σε κάθε εποχή την έννοια του ηρωισμού. Η έννοια αυτή αλλάζει πολύ. Ανάλογα με τις εποχές α-

λάζει και ο τρόπος που αντιδρούν οι άνθρωποι, στον τρόπο που στέκονται απέναντι στα ιστορικά γεγονότα, ακόμα και το πως τα εκμεταλλεύονται.

Πόσο δύσκολα υπήρξαν τα γυρίσματα με βάση και το γεγονός ότι τα περισσότερα ήταν εξωτερικά σε φυσικούς χώρους;

Υπήρξαν όχι τόσο δύσκολα όσο απαιτητικά. Θα πρέπει πάντως να ευχαριστήσω για την αμέριστη συμπαράστασή του το Δήμο Διρφύων για την αμέριστη συμπαράστασή του. Νιώθαμε κατά κάποιο τρόπο σαν σε ένα κουκούλι που μας προστάτευε.

Συνέντευξη: Βαγγέλης Ρητάς

**Αλέξανδρος Κακαβάς
συν-σεναριογράφος**

[...] Η αρχική ιδέα του σεναρίου είναι του Αντώνη Παπαδόπουλου. Αποτολμώ πάντως να πω ότι δεν έχει σχέση με αληθινά περιστατικά (αλλά και αν έχει δεν τα γνωρίζω).

[...] Παρέλαβα ένα σενάριο εγκεκριμένο από το Ελληνικό Κέντρο Κινηματογράφου, ήδη γραμμένο από τρεις άλλους ανθρώπους. Λόγω της φιλίας μου με τον Αντώνη του πρότεινα, επειδή βρήκα άκρως ενδιαφέρουσα την ιστορία του, να παρέμβω θεωρώντας ότι η παρέμβασή μου θα βελτιώνει το σενάριο και τους διαλόγους. Δεν ξέρω κατά πόσον το πέτυχα και σε ποιόν βαθμό πάντως εγώ είμαι ιδιαίτερα ευχαριστημένος από το αποτέλεσμα.

«ΦΕΣΤΙΒΑΛ ΚΙΝΗΜΑΤΟΓΡΑΦΟΥ ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗΣ»

Ντοκιμαντέρ που προβάλλεται την Τετάρτη 26 Νοεμβρίου 2003, στις 23:45 από την ET1

Την ιστορία του Φεστιβάλ Κινηματογράφου Θεσσαλονίκης που ξεκίνησε ως μία άτυπη εκδήλωση της «Εβδομάδας Κινηματογράφου» στο πλαίσιο των εκδηλώσεων της Διεθνούς Εκθέσεως Θεσσαλονίκης για να εξελιχθεί σε ένα σημαντικό διεθνές κινηματογραφικό φεστιβάλ, αφηγείται το ντοκιμαντέρ της ET1, διάρκειας 76' «Φεστιβάλ Κινηματογράφου Θεσσαλονίκης» που προβάλλεται την Τετάρτη, 26 Νοεμβρίου, 23:45, από την ET1.

Σκηνοθέτες οι οποίοι συμμετείχαν στα διάφορα Φεστιβάλ με τις ταινίες τους, μιλούν για το ρόλο του θεσμού και τις προσωπικές τους καλλιτεχνικές αναζητήσεις ενώ, για πρώτη φορά, ο λόγος δίνεται και σε ανθρώπους της πόλης που καλοδέχτηκε και αγκάλιασε το Φεστιβάλ. Μεταξύ των συνεντεύξεων που διατηρήθηκαν στα αρχεία της EPT και των Λάκη Παπαστάθνη και Νίκου Αλευρά, είναι αυτές των Παύλου Ζάννα, Τάκη Κανελλόπουλου, Νίκου Κούνδουρου, Θόδωρου Αγγελόπουλου, Βασίλη Ραφανίδη, Παντελή Βούλγαρη, Νίκου Νικολαΐδη, Σταύρου Τορνέ και άλλων ενώ μικρές ι-

φοι και ο διευθυντής του Φεστιβάλ Κινηματογράφου Θεσσαλονίκης, Μισέλ Δημόπουλος.

Σκηνοθεσία-Έρευνα αρχείου: Πανδώρα Μουρίκη
Δημοσιογραφική επιμέλεια: Μαρία Π. Κουφοπούλου
Διεύθυνση φωτογραφίας: Τέλης Μεταξάς
Διεύθυνση παραγωγής: Ειρήνη Διαμαντοπούλου

Οι εκδόσεις του φεστιβάλ

ΤΟ «ΚΕΝΤΡΟ» ΣΤΗΡΙΖΕΙ ΤΗΝ ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΠΑΡΑΓΩΓΗ

Περισσότερες από 100 ταινίες μεγάλου και μικρού μήκους βρίσκονται φέτος σε διαδικασία παραγωγής με την υποστήριξη του Ελληνικού Κέντρου Κινηματογράφου.

ΥΠΟΥΡΓΕΙΟ ΠΟΛΙΤΙΣΜΟΥ

ΕΛΛΗΝΙΚΟ ΚΕΝΤΡΟ ΚΙΝΗΜΑΤΟΓΡΑΦΟΥ

Πανεπιστημίου 10, 106 71 Αθήνα Τηλ. 210 3678500 Fax 210 3648269

e-mail: info@gfc.gr www.gfc.gr

Νίκος Παναγιωτόπουλος

Το γεγονός ότι ένα από τα αφιερώματα του Φεστιβάλ αφορά εσάς, τί σημαίνει για σας; Αποτελεί δημιουργικό κίνητρο ή σας εφησυχάζει σαν καλλιτέχνη; Είναι μια τιμή που δεν την αξίζω. Αλλά ξέρετε, αυτά τα αφιερώματα έχουν γίνει για στα Φεστιβάλ τέτοια ρουτίνα... Από μόνα τους δεν φτάνουν, φυσικά, για να καθιερώσουν τίποτα και κανέναν. Συνήθως είναι και μελαγχολικά γιατί τιμούν, περισσότερο, καριέρες που οδεύουν προς τη δύση τους. Σ' ό,τι με αφορά, αισθάνομαι κολακευμένος αλλά το μυαλό μου βρίσκεται πιο πολύ στην επόμενη και στην μεθεπόμενη ταινία μου. Πολλές φορές σκέφτομαι: «τί ζητάει η αλεπού στο παζάρι»;

Από την ποίηση της δεκαετίας του '70 φτάσατε στον ρεαλισμό του 2000. Είναι μια φυσική εξέλιξη αυτό;

Πιστεύω ότι ο ρεαλισμός είναι ο τρόπος με τον οποίο τα ρηχά μυαλά αντιλαμβάνονται την πραγματικότητα, τόσο το 2000 όσο και το 1970. Αυτό, βέβαια, δεν αφαιρεί καμιά δύναμη από τον κινηματογράφο που είναι η μεγάλη τέχνη του ρεαλισμού. Όμως ο ρεαλισμός, όπως τον αντιλαμβάνομαι εγώ, χωράει μέσα του τα πάντα και ο μεγαλύτερος εκπρόσωπός του είναι ο Ζαν Λυκ Γκοντάρ. Όσο για την προσωπική μου διαδρομή, νομίζω ότι την χαρακτηρίζει ένα συνεχές ψάξιμο, μια αγάπη για την περιπλάνηση αλλά και για την «πλάνη». Η στροφή μου προς την αφηγηματικότητα, όπως την χαρακτηρίζουν πολλοί, είναι γεγονός, όμως πρέπει να παραδεχτείτε ότι πρόκειται για μια «πειραγμένη» αφηγηματικότητα και η ματιά είναι πάντα λοξή. Αν προσθέσει κανείς και την ειρωνική θεώρηση, δεν ξέρω πόσο μεγάλη είναι αυτή η στροφή. Ξέρετε, σ' όλες μου τις ταινίες υπάρχουν πάντα οι ίδιες ιδέες αλλά σε κάθε ταινία τις πραγματεύομαι με διαφορετικό τρόπο. Δυστυχώς, το υλικό που έχει στη διάθεσή του κάθε πραγματικός καλλιτέχνης είναι εξαιρετικά περιορισμένο. Είναι η θεώρησή του για τον κόσμο.

Οι ταινίες που κάνετε τοποθετούνται χρονικά στο παρόν της εποχής που γυρίζονται. Είναι η πραγματικότητα που ζείτε γύρω σας που σας εμπνέει;

Αυτό που με εμπνέει είναι ότι παίρνω στα σοβαρά τις επιθυμίες μου. Οι ταινίες εποχής πράγματι δεν με εμπνέουν. Η πραγματικότητα, όπως εμφανίζεται γύρω μου, μου αρκεί πολλαπλώς για να εκφραστώ. Δεν μου αρέσουν οι καλλιτέχνες που παίρνουν τον εαυτό τους για πιο έξυπνο από την πραγματικότητα.

“ Αν θέλω να πω κάτι με τις ταινίες μου, είναι ακριβώς ότι η πραγματικότητα είναι πιο σύνθετη και πιο περίπλοκη απ' όσο νομίζουμε κι απ' όσο φαίνεται. ”

Αν θέλω να πω κάτι με τις ταινίες μου, είναι ακριβώς ότι η πραγματικότητα είναι πιο σύνθετη και πιο περίπλοκη απ' όσο νομίζουμε κι απ' όσο φαίνεται.

Πριν από μερικά χρόνια δηλώσα-

τε ότι θα γυρίζετε μια ταινία το χρόνο, δήλωση που, παρά τη δυσπιστία πολλών, τηρήσατε. Πόσο δύσκολο είναι αυτό, τόσο από δημιουργική άποψη, όσο και εξ αιτίας τεχνικών δυσκολιών;

Τίποτα δεν είναι εύκολο. Ευτυχώς! Η δυσκολία είναι μέρος του επαγγέλματος. Χρειάζεται, για να κάνει κανείς αυτή τη δουλειά, να έχει έναν χαρακτήρα λίγο τυχοδιωκτικό.

Τί σας προσφέρει ως δημιουργό το παραπάνω, το γεγονός δηλαδή ότι γυρίζετε πολλές ταινίες;

Πολλά. Όταν π.χ. με βρίζουν για την προηγούμενη ταινία εγώ είμαι ήδη στην επόμενη. Ακόμα, ότι όταν έχει κανείς στη φιλμογραφία του έναν μεγάλο αριθμό ταινιών, του είναι πιο εύκολο να αποκηρύξει μερικές που τις θεωρεί αποτυχημένες. Αλλά για να απαντήσω πιο σοβαρά, νομίζω ότι έχω ανάγκη και είναι πιο δημιουργικό για μένα, η τέχνη μου είναι μέσα στη ζωή μου, κάτι φυσικό μέσα στις καθημερινές μου δραστηριότητες. Δεν μου αρέσει αυτό που συμβαίνει συνήθως, δηλαδή αυτός ο διαχωρισμός: τώρα ζω, τώρα κάνω ταινία. Αφήστε που κάνοντας συνέχεια ταινίες έχω την εντύπωση πως ξεγελάω το χρόνο.

Βρίσκεστε στο στάδιο προετοιμασίας μιας ακόμα ταινίας, του Delivery. Μιλήστε μας λίγο γι' αυτήν την ταινία.

Το Delivery τελειώνει. Βρίσκομαι στο μισά. Είναι δύσκολο να μιλήσω για μια ταινία τη στιγμή που την κάνω. Αλλά και εκ των υστέρων αν μιλήσει κανείς για τις ταινίες του θα πει ψέματα. Είναι δύσκολο για έναν σκηνοθέτη να μιλάει για τις ταινίες του, γιατί ο τρόπος που κάνω μια ταινία είναι διαφορετικός από τον τρόπο που μιλάω γι' αυτήν. Όταν κάνω μια ταινία «δείχνω», δεν χρειάζεται να εξηγήσω τίποτα. Θα μπορούσα να πω επηρασματικά ότι είναι μια ταινία πάνω στην πόλη. Πάνω στην εξόριστη, απωθημένη και περιθωριακή Αθήνα. Όμως η ταινία δεν μοιάζει με ντοκιμαντέρ, δηλαδή σαν κάποιος να την κοιτάζει. Μοιάζει περισσότερο σαν κάποιος να την ονειρεύεται.

Ποιά είναι η γνώμη σας για το ελληνικό σινεμά; Πώς βλέπετε την πορεία του;

Κοιτάξτε, αυτή είναι μια δημοσιογραφική ερώτηση αλλά δεν μπορώ να σας δώσω μια δημοσιογραφική απάντηση. Αν δω μια καλή ελληνική ταινία, αυτό δεν αντανάκλασ' ολόκληρο τον ελληνικό κινηματογράφο, ούτε κι αν δω μια κακή ελληνική ταινία, πάλι αυτό δεν αντανάκλασ' ολόκληρο τον κινηματογράφο. Δεν με λετάω τον ελληνικό κινηματογράφο για να έχω άποψη. Έχω, όμως, την αίσθηση κάποιου άναρχου μορφώματος. Για την ποιότητα του, όμως, μπορώ να διακινδυνεύσω την πρόβλεψη ότι θα ακολουθήσει την ομοιομορφία της παγκοσμιοποίησης, με τις ευλογίες όλων των κρετινών που από τη μια εκστασιάζονται, δήθεν, με τον ιρανικό κινηματογράφο κι από την άλλη ευαγγελίζονται μια οργανωμένη παραγωγή, που επί τέλους θα βάλει μια τάξη, στα μυαλά μας ίσως.

Ποιά είναι η γνώμη σας για το Φεστιβάλ Κινηματογράφου της Θεσσαλονίκης;

Είναι γνωστό ότι δεν μου αρέσουν τα Φεστιβάλ. Δεν μου αρέσουν οι διαγωνισμοί, οι «γκουρού», οι παράγοντες αλλά αυτό είναι μια ιδιομορφία δικιά μου. Το Φεστιβάλ Θεσσαλονίκης με διευθυντή τον Δημόπουλο και από δίπλα τον Εϊπίδη, είναι γεγονός ότι μεταμορφώθηκε χάρη στις ικανότητές τους, στο ταλέντο τους και την αφοσίωσή τους, από ένα επαρχιακό πανηγυράκι σε μια κοσμοπολίτικη γιορτή του κινηματογράφου (πολιτιστική, φυσικά). Το θέμα είναι αν ο κινηματογράφος έχει ανάγνητη εορτών και πανηγύρεων. Προσωπικά πιστεύω ότι είναι γιορτή από μόνος του.

Συνέντευξη: Βαγγέλης Ρητάς

Κάπου τον έχεις ακούσει.....

Τον έχεις δοκιμάσει σε κάποιο καφέ - μπάρ.....

Τώρα ήρθε η ώρα να μάθεις τον eXpresso Vescovi.....

Μάθε για τον eXpresso

Αποκλειστική διανομή για την Ελλάδα.

Accento

SOCIETÀ DI IMPORTAZIONI

ΕΛΛΑΔΑ: ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗ 1 ΔΡΑΓΟΥΜΗ 4 - ΡΟΚΚΟΤΗ 3 - Τ.Κ. 546 24 - ΤΗΛ - FAX: (2310) 240.842
ΑΘΗΝΑ: ΜΗΤΡΟΠΟΛΕΩΣ 43, ΜΑΡΟΥΣΙ Τ.Κ. 151 24 ΤΗΛ - FAX: (210) 61.44.331
e-mail: accento@otenet.gr

Kitchen bar

Όλα, εδώ ...μαγειρεύονται!

breakfast
lunch
coffee
dinner
long drinks

Το επίσημο
εστιατόριο του
44^ο Φεστιβάλ
Κινηματογράφου
Θεσσαλονίκης

Αποθήκη Β' Λιμένας Θεσσαλονίκης
Τηλ: 2310 502241 Fax: 2310 502242

Γνήσια κρητική κουζίνα με προϊόντα αποκλειστικά από την Κρήτη.

Εδώ θα βρείτε την σπιτική τσικουδιά (ρακί) με τον μεζέ της, τον παραδοσιακό ντάκο με προζύμι ψημένο σε ξυλόφουρνο, στάκα με τ' αυγά, λαχανοπιτάκια, ξύγαλο, σπειακές ελιές, απάκι και πολλούς άλλους μεζέδες.

Αξίζει να δοκιμάσετε τα σπιτικά πιάτα ημέρας, μαγειρεμένα με αγνά υλικά.

Συμβουλή: αφήστε το προσωπικό του καταστήματος να σας προτείνει γεύσεις και να σας περιποιηθεί με τον ξεχωριστό κρητικό τρόπο φιλοξενίας.

Τσιμισιά

κρητική κουζίνα ρακάδικο

Ανοιχτά από τις 1 το μεσημέρι
μέχρι τις 3 το βράδυ.

Θα μας βρείτε στην **Τσόπελα 2**,
πίσω από το Κ.Θ.Β.Ε.
και στο τηλέφωνο **0310 228 300**

Μητροπούλεως

Εθν. Αμυνής

Τσόπελα

Κ.Θ.Β.Ε.

44^ο ΦΕΣΤΙΒΑΛ ΚΙΝΗΜΑΤΟΓΡΑΦΟΥ ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗΣ

Μοσχοφίλερο Μπουτάρη
και Αγιωργίτικο Μπουτάρη
Για σινεφίλ και όχι μόνο.

BOUTARI

ΠΕΜΠΤΗΣ ΓΕΝΕΑΣ

www.boutari.gr

ARROW/GRAPHIS

Φιτίλι / Gori vatra

του Pjer Zalica (Βοσνία-Ερζεγοβίνη/Αυστρία/Τουρκία/Γαλλία, 2003)

Η Τεσαϊ είναι μια μικρή πόλη της Βοσνίας που βρίσκεται στα σύνορα με τη Σερβία. Δύο χρόνια μετά το τέλος των αιματηρών συγκρούσεων και οι προσπάθειες για ανασυγκρότηση μοιάζουν να έχουν βαλτώσει. Διαφθορά, λαθρεμπόριο και πορνεία είναι οι μάλιστα της νέας εποχής. Ενώ την ίδια στιγμή οι επιπτώσεις του πρόσφατου πολέμου είναι ανεξίτηλες: η μισαλλοδοξία και ο εθνικισμός καθορίζουν ακόμα την καθημερινότητα. Σημαίνονται πρόσωπα σ' αυτή την μικρή πόλη είναι ο διεφθαρμένος αρχηγός της τοπικής αστυνομίας Mugdim και ο αρχηγός της τοπικής μαφίας Veliija. Στον αντίποδα των δύο υπάρχουν οι κάτοικοι της πόλης: ο πρώην αρχηγός της αστυνομίας Zaim, βυθισμένος στη θλίψη για τον χαμό του γιου του, και ο γιος του Faruk που είναι πυροσβέστης. Ένα σημαντικό γεγονός θα αναστατώσει τη ζωή και τις ισορροπίες της μικρής πόλης: αναγγέλλεται η άφιξη στην περιοχή του προέδρου Clinton. Οι προετοιμασίες για την υποδοχή του "πλανητάρχη" δημιουργούν δυναμικές στην αφήγηση και δίνουν την ευκαιρία για κωμικά επεισόδια. Οι μαθητές του σχολείου που πρέπει να μάθουν το τραγούδι House of the Rising Sun για να το τραγουδήσουν στον πρόεδρο· το τοπικό πορνείο που πρέπει να μεταμορφωθεί σε πολιτιστικό κέντρο, η πλαστή εικόνα ειρηνικής συνύπαρξης που πρέπει να παρουσιάσουν προς τον έξω κόσμο. Όμως ο πόνος και η οργή, η άφατη θλίψη και το αβάσταχτο πένθος υπονομεύουν τα όποια κωμικά επεισόδια καθώς η πραγματικότητα με τα μικρά ή μεγάλα δράματα της είναι πάντα παρούσα.

Τρίτη 25 Νοεμβρίου, Cine Αριστοτέλειον, 18:30

Κάτω από τον ίδιο ουρανό/ Pod edno nebe

του Krassimir Krumov (Βουλγαρία, 2003)

Κεντρικό πρόσωπο της αφήγησης είναι η Rufie μια 16χρονη κοπέλα, μουσουλμανικής καταγωγής. Ζει με την γιαγιά της σε απομακρυσμένο οικισμό στα βουνά. Μια μακρινή απουσία ρίχνει βαριά την σκιά της στην Rufie: ο πατέρας της λείπει εδώ και τέσσερα χρόνια στην Τουρκία. Αυτή η απουσία είναι τραυματική για την νεαρή κοπέλα. Κλείνεται στον εαυτό της, αισθάνεται εγκαταλελειμμένη και σιγά-σιγά απομονώνεται από τον περίγυρο της. Όταν διαδοθούν στο χωριό φήμες ότι ο πατέρας της έχει παντρευτεί και δεν πρόκειται να επιστρέψει, τότε η Rufie αποφασίζει να πάει η ίδια στην Τουρκία για να τον αναζητήσει. Όμως το ταξίδι είναι μια δοκιμασία, σωματική και συναισθηματική, για την νεαρή κοπέλα. Καλείται να διασχίσει τα χιονισμένα βουνά και να περάσει παράνομα τα σύνορα. Έχοντας κόψει τα μαλλιά της η Rufie θα βρεθεί στην κορυφογραμμή, μεταμφιεσμένη σε αγόρι, έτοιμη να περάσει στην άλλη πλευρά των συνόρων, αναζητώντας ένα πρόσωπο που στοιχειώνει την ύπαρξη της. Σχεδιάζοντας στο πρώτο μέρος του πορτραίτο μιας δύσκολης εφηβείας, η σκηνοθεσία προετοιμάζει τον θεατή για το συγκλονιστικό δεύτερο μέρος: τη διάβαση των συνόρων. Το απομονωμένο από τον πολιτισμό χωριό, η κλειστή μουσουλμανική κοινότητα, η απουσία μιας προστατευτική ανδρικής παρουσίας, η εσωστρέφεια της νεαρής κοπέλας: είναι οι ουσιαστικοί παράγοντες που καθορίζουν το πρώτο μέρος της αφήγησης. Αν και σ' αυτό το τμήμα μπορούμε να αναγνωρίσουμε ένα ευπρόσδεκτο φολκλορικό βλέμμα, στο δεύτερο μέρος η ταινία αλλάζει ύφος και βυθίζει τη νεαρή πρωταγωνίστριά της (και μαζί της τους θεατές) στις αγωνίες και στις εντάσεις της παράνομης μετανάστευσης. Η διάβαση του ορεινού όγκου, ο αέρας, το χιόνι και το κρύο δεν συνιστούν μόνο σωματικές δοκιμασίες αλλά κυρίως είναι ψυχικές: είναι το ακριβό αντίτιμο που καταβάλει ο παράνομος μετανάστης, είναι ο πόνος του αποχωρισμού από τα αγαπημένα πρόσωπα, είναι νοσταλγία (με την αρχαία σημασία του όρου).

Το ακριβό συναισθηματικό κόστος της μετανάστευσης επιχειρεί να αποτιμήσει αυτή η ταινία από την Βουλγαρία.

Τρίτη 25 Νοεμβρίου, Cine Σταύρος Τορνές, 15:30

Ο επαγγελματίας / Profesionalac

του Dusan Kovacevic (Σερβία/Μοντενέγκρο, 2003)

Ο Τεϊα είναι διευθυντής ενός μεγάλου εκδοτικού οίκου. Το παρελθόν του όμως υπήρξε τελείως διαφορετικό: καθηγητής πανεπιστημίου, μποέμ συγγραφέας, μέλος των κύκλων των διανοούμενων στο Βελιγράδι και τέλος οργισμένος (και ορκισμένος) αντίπαλος του καθεστώτος Milosevic. Έναν απρόσκλητο επισκέπτη θα δεχτεί μια μέρα: ο Luka εισβάλλει στην ζωή του φέρνοντας το λησμονημένο παρελθόν στο παρόν. Τώρα οδηγός ταξί ο Luka υπήρξε μέλος της μυστικής αστυνομίας του καθεστώτος Milosevic. Η αποστολή του; Η συνεισφορά και επί 24ωρου παρακολούθηση του Τεϊα. Κατά την διάρκεια της συνάντησης τους όλη η προηγούμενη ζωή του Τεϊα θα προσβληθεί ως ταινία μπροστά στα μάτια τους. Μέσα από μια σειρά φλάσμπακ ο σκηνοθέτης παρουσιάζει όλο το παρελθόν του Τεϊα. Όμως εδώ δεν υπάρχει μια νοσταλγική αναπόληση περασμένων εποχών. Αντίθετα ο τόνος είναι συχνά σαρκαστικός και επικριτικός για το υποκείμενο των αναμνήσεων. Ο σκηνοθέτης αντιπαραθέτει στις αναμνήσεις του Τεϊα τις επικριτικές, απομυθοποιητικές παρατηρήσεις του φύλακα αγγέλου του, του Luka. Σιγά-σιγά μέσα από την βασανιστική επανεξέταση του παρελθόντος ο Τεϊα θα συνειδητοποιήσει ότι δεν υπήρξε απόλυτα κύριος της μοίρας του. Αναμφίβολα με πολιτικές σημασίες η ταινία επικεντρώνεται στις απρόοπτες εναλλαγές στις ισορροπίες μιας εκ βαθέων συζήτησης: η αλλαγή οπτικής, οι μεταμορφώσεις των συνομιλητών, οι ανατροπές, η σταδιακή αποκάλυψη της αληθινής φύσης των γεγονότων, είναι στο κέντρο. Ο Dusan Kovacevic θεωρείται ως ένας από τους πιο σημαντικούς θεατρικούς συγγραφείς και σεναριογράφους της Γιουγκοσλαβίας (μέσα στην φιλμογραφία του είναι και το σενάριο της ταινίας Underground του Emir Kusturica). Υποψήφιος για Όσκαρ ξένης ταινίας (2004), βραβείο σεναρίου και της FIPRESCI στο Φεστιβάλ Μόντρεαλ (2003), βραβείο σεναρίου του Ευρωπαϊκού Κινηματογράφου (2003) είναι κάποιες από τις διακρίσεις της ταινίας Ο επαγγελματίας.

Τρίτη 25 Νοεμβρίου, Cine Σταύρος Τορνές, 20:30

Dusan Kovacevic

[...] Έχω την πίστη ότι αυτή η ταινία θα μπορούσε να είναι μια μαρτυρία για μια τραγική εποχή που σημάδεψε γενεές και η οποία θα έχει συνέπειες που δεν μπορούν να προβλεφθούν στα χρόνια που έρχονται. Το πεπρωμένο δύο ανδρών που είναι κάτω από διαφορετικές "σημαίες", στον ιδιωτικό τους πόλεμο (υπό τη στενή επίβλεψη του κράτους), θα είναι μια υπόμνηση και μια προειδοποίηση για να μην συμβούν ποτέ ξανά αυτά. Ο Μεγάλος Κόσμος που συμμετείχε σε σημαντικό βαθμό στις ατυχίες μας θα πρέπει να έχει την ευκαιρία να κοιταχτεί στον καθρέπτη-ταινία. Στην κατάσταση που βρισκόμαστε σήμερα το ενδιαφέρον για την περιοχή των Βαλκανίων θα παραμείνει υψηλό για τα χρόνια που έρχονται...

Μειώστε το κόστος της επιχείρησής σας έως και 35% στις διεθνείς κλήσεις!

ΟΤΕΠΙΧΕΙΡΩ Το νέα πρωτοποριακό Πακέτο Σταθερής Τηλεφωνίας, το οποίο προσφέρει στην επιχείρησή σας μέχρι και **35% οικονομικότερες διεθνείς κλήσεις** προς σταθερά τηλέφωνα, ιδιαίτερα κατά τις ώρες αιχμής (8.00 - 20.00), τις ώρες δηλαδή που μιλάτε περισσότερο με το εξωτερικό.

Κάντε λοιπόν την επιλογή σας!

Ζητήστε το **ΟΤΕΠΙΧΕΙΡΩ** μόνο από τον ΟΤΕ. Επιλέξτε από 1 μέχρι και 3 χώρες για κάθε τηλεφωνική σύνδεση της επιχείρησής σας και... επικοινωνήστε με χαμηλότερη χρέωση! Μιλήστε μέχρι και **35% φθηνότερα**, με τις χώρες που έχετε επιλέξει και δείτε τη μείωση, όπως αυτή αναγράφεται στο λογαριασμό σας. ...Κι όλα αυτά, χωρίς καμία επιβάρυνση!

Υπό όρους: Η επιλογή από διεθνείς κλήσεις (ΕΥΡΩ)	Επιλογή προνομιακής (μηνιαία)	Ποσοστό μείωσης	
		Επιλεγμένη χώρα (8.00-20.00)	Επιλεγμένη χώρα (20.00-8.00)
Μέχρι 10	1 χώρα	-25%	-35%
	2-3 χώρες	-15%	-5%
Από 10 μέχρι 30	1 χώρα	-25%	-15%
	2-3 χώρες	-15%	-5%
Από 30 μέχρι 60	1 χώρα	-30%	-25%
	2-3 χώρες	-20%	-15%
60+	1 χώρα	-35%	-25%
	2-3 χώρες	-25%	-20%

ΟΤΕΠΙΧΕΙΡΩ ανταμείβει τις επιλογές σας!

Καλέστε στο **134** ή επικοινωνήστε με τον Τηλεπικοινωνιακό Σύμβουλο του ΟΤΕ

OTE hop.gr

Μην κλαις / Jylama

του Amir Karakulov (Καζακιστάν/Τατζικιστάν, 2003)

Κεντρικό πρόσωπο της ταινίας είναι Μαίρα. Ζει σ' ένα απομονωμένο χωριό του Καζακιστάν. Είναι τραγουδίστρια της όπερας αλλά ένα πρόβλημα υγείας την έχει δέσει σε κατάσταση προσωρινής αργίας: της έχει απαγορευθεί αυστηρά να τραγουδήσει για ένα χρόνο. Ζει μαζί με την μικρή της ανιψιά, την Bibinur και τη γιαγιά της. Τη ζωή της τη σκιάζουν τα προβλήματα υγείας του κοριτσιού: οι πνεύμονες της είναι ολοκληρωτικά κατεστραμμένοι. Η έλλειψη χρημάτων για να αγοράσουν φάρμακα συνιστά ένα πρόβλημα που η Μαίρα θα το λύσει πουλώντας τα κοστούμια της από την όπερα, στο τοπικό παζάρι και δίνοντας αίμα. Όμως η κατάσταση της μικρής Bibinur διαρκώς χειροτερεύει και το αναπόφευκτο είναι προ των πυλών. Η τελευταία επιθυμία της μικρής είναι να ακούσει τη θεία της να τραγουδά.

Η ταινία κατά ένα παράδοξο τρόπο βρίσκεται στην ίδια επικράτεια με τις ταινίες του Δόγματος: ψηφιακή κάμερα, φυσικοί φωτισμοί, απουσία οποιαδήποτε σκηνοθετικής παρέμβασης στη διαμόρφωση των χώρων, κάμερα στο χέρι, μια πολύ έντονη αίσθηση ρεαλισμού. Αναμφίβολα μπορούμε να διακρίνουμε τα χαρακτηριστικά ενός ντοκιμαντέρ στον τρόπο που διαδραμώνει ο σκηνοθέτης την αφήγηση αλλά και στην κινηματογράφηση (ιδιαίτερα σε σκηνές όπως της αιμοδοσίας ή τοπικής αγοράς). Είναι ακριβώς αυτό που απομακρύνει τα οποία μελοδραματικά στοιχεία από την αφήγηση επιτρέποντας στο θεατή να προσηλωθεί στο πρόσωπο της ηρωίδας και στον μάταιο (;) αγώνα που δίνει: στην τραγουδίστρια μπορούμε να διακρίνουμε ευγένεια ψυχής και ένα πνεύμα αυτοθυσίας, στοιχεία εξαιρετικά σπάνια στη σημερινή εποχή.

Τρίτη 25 Νοεμβρίου, Cine Φρίντα Λιάνα, 11:00

Ο τελευταίος σταθμός / Qijian

του Serik Aprymov (ΕΣΣΔ, 1989)

Ένας νεαρός, ο Erken, μετά από δύο χρόνια απουσίας, κατά την διάρκεια της οποίας υπηρέτησε τη στρατιωτική του θητεία, επιστρέφει πίσω στο χωριό του. Όντας μια αγροτική κοινότητα στο μέσο της στέπας, το χωριό του Erken χαρακτηριζόταν από τις στενές σχέσεις μεταξύ των κατοίκων του. Με την επιστροφή του ο ήρωας ξεκινά μια μακρά διαδικασία επανασύνδεσης των σχέσεων του με τους παλιούς του φίλους και τον περίγυρο του. Νυχτερινές περιπλανήσεις, μεθύσια, ερωτικές συνευρέσεις, συναντήσεις και γλέντια με την παλιά του παρέα, που καταλήγουν σε καυγάδες: μέσα από τα προηγούμενα συνειδητοποιεί τις αλλαγές που έχουν συμβεί. Καθώς ανασυγκροτεί

όλο το πλέγμα των σχέσεων του, γρήγορα γίνεται φανερό ότι κάτι σημαντικό έχει συμβεί. Εγκεντρισμός, αδιαφορία και κυνισμός, είναι κάποια από τα συμπτώματα που διακρίνει. Μπροστά στα δεδομένα αυτής της κατάστασης ο Erken έχει μόνο μια επιλογή: την έξοδο.

Γυρισμένη την περίοδο όπου η κρίση στο εσωτερικό της κοινωνίας ήταν πλέον εμφανής, η ταινία εκθέτει τις εσωτερικές διεργασίες μιας προϊούσας διάλυσης. Υπάρχουν όλα τα συμπτώματα μιας βαθιάς ηθικής κρίσης καθώς ο κοινωνικός ιστός έχει διαρραγεί. Αντιμέτωπος με το χάος που τον περιτριγυρίζει ο ήρωας θα δηλώσει με την αποχώρησή του τη μοναδικότητα του και την αυτονομία του.

Η ταινία χαρακτηρίστηκε ως η πρώτη ταινία της περεστρόικας, του κινήματος που προσπάθησε να ανανεώσει και να εκσυγχρονίσει τη Σοβιετική Ένωση πριν αυτή τελικά καταρρεύσει. Το σενάριο της εγκρίθηκε από τη λογοκρισία γιατί θεωρήθηκε ότι διαδραματιζόταν κατά την διάρκεια του Β' Παγκοσμίου πολέμου. Ο σκηνοθέτης της ταινίας Serik Aprymov είναι από τα κεντρικά πρόσωπα στο Νέο Σινεμά του Καζακιστάν. Είναι απόφοιτος της φημισμένης σχολής VGIK.

Το μακρύ ταξίδι της επιστροφής με τις απογοητεύσεις, τις πικρές στιγμές και τις δυσκολίες που συνήθως το συνοδεύει αφηγείται η ταινία.

Τρίτη 25 Νοεμβρίου, Cine Φρίντα Λιάνα, 13:00

Ο μικρός αδελφός / Bratan

του Bakhtiar Khudoynazarov (Τατζικιστάν/Ρωσία, 1991)

Κεντρικοί χαρακτήρες της δραματικής πλοκής είναι δύο αδελφάκια: ο Farruh, 17 χρονών και ο Azamat, 7 χρονών, οι οποίοι ξεκινούν ένα μακρύ ταξίδι για να βρουν τον πατέρα τους. Επιδίδονται στο τρένο και διασχίζουν τις στέπες του Τατζικιστάν. Τελικά όταν φθάνουν στον προορισμό τους μια έκπληξη τους περιμένει: Ο πατέρας τους, που μένει σε μια αποξηραμένη λίμνη με δυσκολία τους αναγνωρίζει...

Ταινία δρόμου που επικεντρώνεται στην σχέση των δύο αδελφών, η ταινία χρωστά πολλά, όσον αφορά το ύφος της, στον ιταλικό νεορεαλισμό. Η σχέση ανάμεσα στα δύο αδελφάκια καθίσταται κεντρική, καθώς και οι δύο βιώνουν, με τρόπο βαθιά συναισθηματικό, την εμπειρία της αδελφικότητας. Και όπως σε κάθε ταινία δρόμου, έτσι και εδώ, σημασία δεν έχει η άφιξη στον προορισμό, αλλά το ίδιο το ταξίδι. Το ακανές τοπίο της στέπας και η διαδρομή μέσα σ' αυτό συνιστούν από μόνα τους ένα πολύ καλό λόγο για να συνταξιδέψει ο θεατής, μαζί με τα δύο αδελφάκια, σ' ένα ταξίδι που συχνά μοιάζει με την περιπέτεια μιας ζωής. Γυρισμένη το 1991, αυτή είναι η πρώτη ταινία που σκηνοθέτησε, σε ηλικία μόλις 26 χρονών, ο Bakhtiar Khudoynazarov. Γνώριμος ο σκηνοθέτης στο ελληνικό κοινό, αφού είναι υπεύθυνος για το Luna Papa, ταινία που είχε δημιουργήσει ιδιαίτερη αίσθηση, όταν προβλήθηκε στους Νέους Ορίζοντες, στο 40ο Φεστιβάλ Κινηματογράφου Θεσσαλονίκης.

Ταινία περιπλάνησης στις αχανείς στέπες της ασιατικής Σοβιετικής Ένωσης, το Bratan, είναι στην κυριολεξία μια ταινία "σιδηρό-δρόμου".

Τρίτη 25 Νοεμβρίου, Cine Φρίντα Λιάνα, 18:00

Ευχαριστούμε τον Όμιλο Υγείας EUROMEDICA για την ευγενική προσφορά του, να καλύψει τις ανάγκες υγείας, που μπορεί να προκύψουν στους προσκεκλημένους του Φεστιβάλ κατά τις ημέρες της διεξαγωγής του.

ΚΛΙΝΙΚΗ EUROMEDICA - ΚΥΑΝΟΥΣ ΣΤΑΥΡΟΣ
Βιζύης 1, Τηλ. 2310 966.100

ΔΙΑΓΝΩΣΤΙΚΑ ΚΕΝΤΡΑ: EUROMEDICA ΔΑΝΙΗΛΙΔΗ
Τσιμισκή 19,
Τηλ.: 2310 257.231-5

EUROMEDICA ΑΛΕΞΑΝΔΡΕΙΟ
Ακταίου 3 (Ν. Ελβετία)
Τηλ.: 2310 320.516

EUROMEDICA ΙΠΠΟΚΡΑΤΗΣ
Τσιμισκή 43,
Τηλ.: 2310 240.864

EUROMEDICA
ΑΝΩΝΥΜΗ ΕΤΑΙΡΕΙΑ ΠΑΡΟΧΗΣ ΙΑΤΡΙΚΩΝ ΥΠΗΡΕΣΙΩΝ

Aktan Abdykalikov

Η μαϊμού / Maimil

(Κιργιστάν/Γαλλία/Ταϊβάνια, 2001)

Σε μια απομονωμένη, μικρή βιομηχανική πόλη της Κιργισίας διαδραματίζεται η αφήγηση. Κεντρικό πρόσωπο είναι ένας 17χρόνος το παρατσούκλι του είναι "Μαϊμού" λόγω των μεγάλων αυτιών του. Ζει μια εφηβεία μάλλον τυπική, η οποία όμως πρόκειται να τελειώσει αφού έχει κληθεί για την στρατιωτική θητεία. Η εργασία του στους σιδηροδρόμους είναι βαρετή και χωρίς ενδιαφέρον. Μένει μαζί με τους γονείς του και τη μικρή του αδελφή. Μαζί με την παρέα του περιφέρεται χωρίς σκοπό και νόημα: μοναδικές στιγμές εντάσης αποτελούν οι συμπλοκές με τους συνομήλικους του και οι στιγμές που προσπαθούν να ανακαλύψουν τον έρωτα. Ροκ συναυλίες και πάρτι, τα φλερτ της εφηβείας και οι πρώτοι έρωτες: είναι οι μικρές και μεγάλες στιγμές αυτής της ζωής.

Τρίτη ταινία της τριλογίας που ξεκίνησε με το *Η κούνια*, και συνεχίστηκε με το *Ο θετός γιος*. Σ' αυτή ο σκηνοθέτης εσπάζει στο κόσμο της εφηβικής ζωής.

Οι σχέσεις μέσα στην οικογένεια είναι προβληματικές: εντάσεις και καυγάδες. Ο πατέρας του είναι ένας αλκοολικός και αυτό το γεγονός καθιστά την μεταξύ τους σχέση ακόμα πιο προβληματική. Ένα γεγονός σημαντικό αποτελεί αναμφίβολα η αναχώρηση της μητέρας του μαζί με την αδελφή του, αποκαρδιωμένες από την κατάσταση. Ο ήρωας θα προσπαθήσει να έρθει σε επαφή με τον πατέρα του. Τα τελευταία δύσκολα χρόνια μιας ανέμελης ζωής περιγράφει η αφήγηση. Όπως συμβαίνει και στις άλλες ταινίες της αυτοβιογραφικής (:) τριλογίας έτσι και σ' αυτή αυτό που σχεδιάζει ο σκηνοθέτης είναι το πορτρέτο ενός ήρωα που ζει μια δύσκολη ζωή, την οποία σ' ένα μεγάλο βαθμό δεν ελέγχει. Αντιμέτωπος με τις προκλήσεις του παρόντος και μ' ένα αβέβαιο μέλλον ο ήρωας αγωνίζεται να επιβιώσει συναισθηματικά, προσπαθεί να βρει τον βηματισμό του στην ζωή. Κινηματογραφώντας τους ανοιχτούς χώρους της μικρής πόλης και την παρέα των νέων που περιφέρεται ο σκηνοθέτης, καταγράφει το χρονικό μία χαμένης (:) γενιάς και ενός εκπροσώπου της.

Τρίτη 25 Νοεμβρίου, Cine Φρίντα Λιάνα, 15:30

ΧΡΩΜΑ ΚΑΙ ΦΩΤΙΣΜΟΣ

Για μένα το χρώμα είναι πολύ σημαντικό, ίσως γιατί σπούδασα ζωγραφική. Η ταινία *Μαϊμού* είναι η πρώτη μου επαφή ολοκληρωμένη με το έγχρωμο. Γι' αυτό έπρεπε να δουλέψω με απόλυτη ακρίβεια, επιλέγοντας πολύ προσεκτικά τις τοποθεσίες και την ίδια στιγμή λαμβάνοντας υπόψη τα κοστούμια όπως επίσης και το φωτισμό. Είτε είναι νωρίς το πρωί ή αργά την νύχτα το φως σ' αυτές τις στιγμές ενισχύει την σκιά. Σ' αυτή την φάση το χρώμα είναι πολύ σημαντικό για μένα: δίνει νόημα και αυτό είναι κάτι που μπορείς να το επιτύχεις στη ζωγραφική –στον καμβά –και ίσως ποτέ δεν θα καταφέρω να το πετύχω στην ταινία. Παρόλο αυτό προσπαθήσαμε να ενσταλάξουμε δραματικότητα στο χρώμα και αντίστροφα να χρωματίσουμε το δράμα. Είναι δύσκολο να βρει κάποιος λογική στο ένστικτο μου. Η πρώτη μου εντύπωση συνδέεται με το γεγονός ότι πιστεύω ότι η νεότητα θα έπρεπε να απεικονίζεται έγχρωμη.

ΟΙ ΚΑΘΡΕΦΤΕΣ

Οι καθρέφτες αντανακλούν την ψυχή. Οι καθρέπτες μπορούν να βρεθούν σ' όλων των ειδών τις καταστάσεις. Ορισμένες φορές έχουν διάφορες μορφές, άλλες είναι σπασμένοι. Υπάρχει πάντα μια νέα αντανάκλαση, μια νέα οπτική γωνία. Αν και δεν θέλω να μιλώ για τον ρόλο τους, στην σκηνή της ταινίας *Μαϊμού* όπου ο πατέρας κοιτάζει τον εαυτό του στον καθρέπτη και μετά τον στρέφει τότε δεν έχει πλέον την ψυχή ενός "φυσιολογικού" προσώπου. Σε κάθε περίπτωση δεν μπορεί να πολεμήσει τον εαυτό του και το μόνο που μένει να κάνει είναι να "κλείσει" την ψυχή του στρέφοντας τον καθρέπτη.

ΜΟΥΣΙΚΗ ΚΑΙ ΧΡΩΜΑ

Στην ταινία *Η κούνια* χρησιμοποιείται μόνο ένα μουσικό όργανο, στο *Ο θετός γιος* χρησιμοποιείται λίγο, ενώ στο *Μαϊμού* υπάρχει μια πραγματική ορχήστρα. Σε κάθε ταινία το χρώμα, ο ήχος, η φόρμα, οι τοποθεσίες αλλάζουν. Αυτό οφείλεται στις εξελίξεις που είχαμε όταν κάναμε την κάθε ταινία: οι δυνατότητες είναι οι καλλιτεχνικές μας φιλοδοξίες. Δεν μπορώ να φανταστώ το *Μαϊμού* ή χωρίς την ορχήστρα. Αυτή η ταινία έχει ένα σύνολο και ενυπάρχει σ' αυτή η ενότητα. Δεν ξέρω τι θα γίνει η ταινία *Μαϊμού*, όμως από την στιγμή που η τριλογία έχει ολοκληρωθεί θα μπορούσα να πω ότι έχει ολοκληρωθεί ένα ολοκληρωμένο στάδιο της ζωής μου: Είμαι σίγουρος ότι αυτό το κεφάλαιο των προσωπικών μαρτυριών και δοκιμασιών θα κλείσει.

Ο ΚΕΝΤΡΙΚΟΣ ΧΑΡΑΚΤΗΡΑΣ

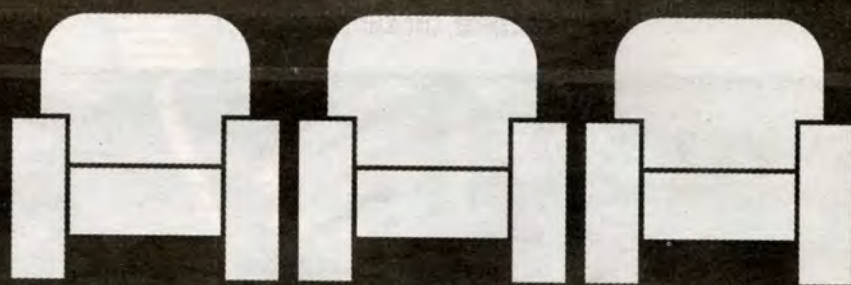
Στην αρχή η επιλογή του γιου μου να υποδυθεί τον κεντρικό ήρωα δεν ήταν προσχεδιασμένη. Όσον αφορά την πρώτη ταινία (*Η κούνια*) οφειλόταν στον προϋπολογισμό – και τότε δεν είχα σκεφτεί τις ταινίες ως τριλογία. Για το *Ο θετός γιος* το αυθόρμητο της επιλογής επιβεβαιώθηκε και ήταν ακριβώς τότε που γεννήθηκε η ιδέα της τριλογίας. Μια τριλογία με μια ενότητα, με την ανάπτυξη και την διαμόρφωση ενός παιδικού προσώπου στον πυρήνα της: στην αρχή αυτό ήταν το συνδετικό στοιχείο ανάμεσα στις τρεις ταινίες.

(αποσπάσματα από συνέντευξη στο site www.wild-bunch.com)

17:30
γραφείο

17:40
σινεμά

παίζει κέντρο!

ΚΙΝΗΜΑΤΟΓΡΑΦΟΙ

ΟΔΕΟΝ ΠΛΑΤΕΙΑ

Τσιμισκή 43 & Αριστοτέλους

8 αίθουσες... δίπλα σου!

PHOTOTECH
ΔΙΚΤΥΟ ΚΑΤΑΣΤΗΜΑΤΩΝ ΦΩΤΟΓΡΑΦΙΑΣ

ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗ • ΧΑΛΚΙΔΙΚΗ • ΚΑΒΑΛΑ • ΚΑΤΕΡΙΝΗ • ΙΩΑΝΝΙΝΑ • ΣΑΝΤΟΡΙΝΗ

ΕΚΤΥΠΩΣΗ ΣΕ
30"

- Εμφάνιση - εκτύπωση φωτογραφιών σε 30"
- Φωτογραφίες διαβατηρίων & ταυτότητας.

ΦΩΤΟΓΡΑΦΗΣΕΙΣ
CD BΙΝΤΕΟΛΗΨΕΙΣ

- Φωτογράφιση - βιντεοσκόπηση γάμων, βαπτίσεων & επαγγελματικών εκδηλώσεων.
- Διαφημιστική φωτογραφία - κατάλογοι προϊόντων.
- Ειδικές ήλψεις studio.

DIGITAL
SERVICE

- Ψηφιακή επεξεργασία φωτογραφιών.
- Εγγραφή σε CD.
- Εκτύπωση φωτογραφιών από κινητό.

PHOTO
MARKET

- Πώληση φωτογραφικών ειδών & αξεσουάρ.

ΚΕΝΤΡΙΚΑ ΓΡΑΦΕΙΑ: Σόλωνος 48, Τ.Κ. 564 31 • Ηλίουπόλη - Θεσσαλονίκη
Τηλ.: 2310 600308 • Fax: 2310 604307 • e-mail: info@phototech.gr • www.phototech.gr

www.alfaromeo.gr

Η απόλυτη έκφραση τεχνολογίας και οδηγικής απόλαυσης Alfa Romeo.
Alfa 147 GTA, 250 ίππων. Το πιο δυνατό αυτοκίνητο στην κατηγορία του. Καθαρός σπινν χαρκτήρας με τεχνολογία υψηλού επιπέδου. Σχεδιασμένη για την οδηγική απόλαυση με απόλυτο έλεγχο.
Beauty is not enough.

3⁺
Days
Cyclone

Έχω
τα πάντα υπό έλεγχο
εκτός από
τα συναισθήματά μου.

Κινητήρας
2.0 16V 204
250 ίππων με
επιδόσεις κατά
την κατηγορία
σε επιτάχυνση
0-100 km/h
σε 6.3 sec.
μέγιστη ταχύτητα
248 km/h.

Καδόματα
αεραντάκτη
τοπί με
εξαιρετική
πλάστη
συνάρτη και
απορροήματα
προσκόλλησης.

Κόρση
6 ταχυτήτων
για τη μέγιστη
απόδοση
και δυναμισμό
σε ανηφόρα.

Εργασία
τεχνολογίας
αποτέλεσμα
σε ένα
απόλυτο
και τεχνολογικό
στον κόσμο
από τη Ρωμανία 1.
αποκλειστικότητα
της Alfa 147 για
την κατηγορία
της.

Alfa 147 GTA

EMIKO A.E.

Μοναστηρίου 118, 546 27, Θεσσαλονίκη, Τηλ: 2310 551.723, Fax: 2310 538.519
Εθνικής Αντιστάσεως 129, 551 34, Θεσσαλονίκη, Τηλ: 2310 434.585-6, Fax: 2310 434.538

Παντού υπάρχει ένας Μύθος!

MYTHOS
BREWERS
MYTHOS
BEER

ARROW/GRAPIS

44^ο Φεστιβάλ Κινηματογράφου

Θεσσαλονίκης

21-30 ΝΟΕΜΒΡΙΟΥ 2003

CINE KARTAF

Σας χαρίζουμε το σινεμά!

**Δείτε στη Θεσσαλονίκη
τις καλύτερες ταινίες του παγκόσμιου κινηματογράφου!**

**Γίνε μέλος
του Φεστιβάλ
και θα έχεις:**

- Ελεύθερη είσοδο σε όλες τις προβολές του Φεστιβάλ Κινηματογράφου Θεσσαλονίκης
- Ελεύθερη είσοδο στα μεγάλα events του Φεστιβάλ
- Τον κατάλογο με όλες τις ταινίες του Φεστιβάλ
- Ελεύθερη είσοδο σε όλες τις προβολές του Διεθνούς Φεστιβάλ Ντοκιμαντέρ
- Έκπτωση 25% στις εκδόσεις του Φεστιβάλ
- Έκπτωση 20% στα εισιτήρια του ΟΛΥΜΠΙΟΝ για όλο τον χρόνο
- Εβδομαδιαία ενημέρωση μέσω E-mail για το Φεστιβάλ
- Μηνιαία αποστολή μέσω ταχυδρομείου ενημερωτικού υλικού και προσκλήσεων για τα θεματικά αφιερώματα του Φεστιβάλ

και

**Μια κινηματογραφική αίθουσα με προβολές
αποκλειστικά για τα μέλη της CINEKARTAF!**

**Συμπληρώστε ΤΩΡΑ την on-line αίτηση στη διεύθυνση
www.filmfestival.gr/cinekartaf**

ή ταχυδρομήστε το κουπόνι, μαζί με μία φωτογραφία σας, στα γραφεία του Φεστιβάλ
και θα παραλάβετε την κάρτα ταχυδρομικά στο σπίτι σας!

CINEKARTAF : 60€, Φοιτητική: 45€ • ΓΙΑ ΤΗΝ ΠΕΡΙΟΔΟ ΤΟΥ ΦΕΣΤΙΒΑΛ: 40€

ΟΝΟΜΑΤΕΠΩΝΥΜΟ

ΗΜ/ΝΙΑ ΑΙΤΗΣΗΣ

ΔΙΕΥΘΥΝΣΗ

TAX. ΚΩΔΙΚΑΣ

ΠΟΛΗ

ΤΗΛΕΦΩΝΟ

ΚΙΝΗΤΟ

E-MAIL

ΥΠΟΓΡΑΦΗ

Για περισσότερες πληροφορίες: ΓΡΑΦΕΙΟ CINEKARTAF • Τηλ.: 2310 378 507, e-mail: cinekartaF@filmfestival.gr
ΦΕΣΤΙΒΑΛ ΚΙΝΗΜΑΤΟΓΡΑΦΟΥ ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗΣ: ΠΛ. ΑΡΙΣΤΟΤΕΛΟΥΣ 10, 546 23 ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗ

It's almost mid-festival. My eyes must be strained. This morning I could have sworn I saw Pedro Almodovar eating a sandwich in the window of a restaurant. A little while later a man with a briefcase passed by who was the spitting image of Martin Scorsese. Festival-goers, international jurors and Balkan Fund participants alike are all working it.

Cradle of civilization

Though all seemed honored to be a part of the festival, the weight of having to come to a critical conclusion about the 14 competition films weighed heavily upon the somber international jury. They presented themselves yesterday in Warehouse C. "I hate to be on juries," said jury prez Otar Iosseliani, "but when you have to, you have to." He hoped that the Thessaloniki Festival could do for today's cinema what ancient Greece did for global culture. Let's all imagine - just for a moment - what it would be like if Hollywood looked to Northern Greece for inspiration. Hmmm. Meanwhile, film critic Samir Farid philosophized that the jury was as "global" as it gets. Swiss Jean-Francois Amiguet used water metaphors, speaking of leaving "his island" to "plunge" into different realities through the fest. Actress Tamila Koulieva doesn't think it'll be easy for them to distribute prizes. Behind each film, she's "meeting" each unique personality of the director. Wang Xiaoshuai thinks the festival has improved since he last attended a decade ago. His strategy as a good jury member is to "try to sleep well." Director Jafar Panahi reminded the festival that the prizes are a reflection of the jury - rather than some objective truth. When asked whether they'd reward experimentation or classic technique, Iosseliani simply replied: "I don't think that cinema is condemned to experiment for all eternity." The jury will try, he added, to judge the use of the cinematic language. Sometimes "experimental" is a term applied to incomprehensible or badly-made films, he thinks. Iosseliani added that the jury's standards will be very high.

Thessaloniki: the new Balkan film midwife?

Yesterday, at long last, the winners of the grueling Balkan Film Fund workshops were announced. Eleven script projects had been in labor for a full three days at the elegant City Hotel. Special breathing exercises were demanded as nervous writers presented. The lucky winners of 10,000 euros each for the new Thessaloniki Film Festival script development initiative were Albanian political corruption tale "The Journey" (writer/director Artan Minarolli), small-town detective story "A Small Crime" (Director/Writer/Producer Christos Georgiou and Writer/Producer Srdjan Koljevic), post-nightmare Sarajevo tale "Grbavica" (director/writer Jasmila Zbanich) and divided Cyprus drama "The Coat" (Kutlag Ataman/Gulen Hurley). We hope all 11 stories presented will see the light of day, and be presented by their proud parents at future Thess fests.

The power of creation

After unveiling his exhibit "Selection of the Spectrum" at the Macedonian Museum of Contemporary Art last night, director/artist Michael Snow is speaking to the press today at 12.30. The screenings of his avant-garde films continue at the Cinema Museum (Pier), starting at 5pm sharp daily. Yesterday 1964 "New York Eye and Ear Control" featured female cut-out figures on a beach landscape...before a lot of wild jazz music drifts the project into New York settings. The end features a collage of intriguing silent faces and entangled lovers. Industrial noises and a blank apartment set the scene for a sllloowww zoom in "Wavelength" (1967). The 1971 work "La Region Centrale" is the Snow film of the day.

Fertile imagination

Yesterday soft-spoken director Asankodosho Ajtykejev and Stars of the Steppe programmer Vincenzo Bugno presented a collection of short films giving a taste of Central Asia. In black-and-white "Sparrows" a breathtaking event takes place, the passing of a train. The sound of the tracks set the rhythm as the cars abstractly pass in front of a solitary man. A beautiful woman is discerned across from him, but she and the man are separated by the ugly moving freight. Today the Frida Liappa cinema screens films from the steppe from 11am - 8pm. The line-up: "Don't Cry" (11am, an opera singer tries to save her voice but may have to make a sacrifice); "The Last Stop" (1pm, a 1989 film about a man who is disappointed after returning to home); and, "The Little Brother" (6pm, a 17-year-old takes his smaller brother on a voyage to their father).

The mother of all festivals

Soul-searching films from Iran and Argentina are being unveiled in the International Competition today. First Ali-Reza Amini's "Small Snowflakes" (3pm) shows a couple of guards in a remote mine trying to amuse themselves by relying on their imagination. In "Ana y los otros" (8pm), a woman returns to her hometown and finds herself in conflict with people she used to see eye-to-eye with. She sets off in search of an old friend, learning a lot about herself along the way.

Pregnant with possibilities

What to see? What to see? Here are a few suggestions.

*AFTER BREAKFAST: "Wild Oranges" (noon), the first of the French Cinematheque jewels. It's a 1924 romance set at sea and on land. "Sansa" (1pm) - a New Horizons road trip traveling through three continents. Otar Iosseliani's epic doc "Georgia, Alone" (a timely project starting at 11am). "I'm Tired of Killing Your Lovers" (1pm, Nikos Panayotopoulos' noire tale). **AFTER LUNCH "Falling Angels" (3.30pm, a depressing-sounding story of a regimented Canadian family). "Under the Same Sky" (3.30pm, actress Marta Kondova presents this Bulgarian film about a girl who leaves her village for Turkey in search of her father). "Devot" (5pm, Igor Zaritzki presents his story of a man hiring a woman for sex who isn't a prostitute.

DINNERTIME: "The Return" (7.30pm, this Russian film's reputation precedes it). "Twilight" (8.30pm, director Mohammad Rasoulof presents). "The Professional" (8.30pm, a Milosevic opponent comes face-to-face with the man who'd spied on him before the regime change). "A Talking Picture" (Manoel de Oliveira's latest film places an international cast including Irene Papas on a ship heading to Bombay). *NIGHT OWL SHIFT: "Bullet Ballet" (midnight, Shinya Tsukamoto's 1999 gangster tale); "Identity Kills" (11pm, director Soren Voigt will introduce this psychological film about a young woman who takes on another personality); "Ashes of Time" (11pm, Wong Kar-Wai's 12th-century Chinese love triangle); "The Woman Who Dreamed" (Panayotopoulos' 1988 film about a woman whose only link with her husband is her dreams).

Selfless love

Yesterday marked the premiere of Greece's first international competition entry, "A Song is Not Enough" (6pm), by Elizabeth Chronopoulou. That film is about a daughter who only comes to terms with her actress mother by facing memories of her mother's imprisonment in tumultuous 1972. Time teaches the value of true affection over meaningless flings in "When Dancing Together" (5.30pm). Manly actor Paschalis Tsarouchas stars in both Civil War story "Hazardous and Unhealthy" (10.30pm) as well as "Red Thursday" (3.30pm). Don't forget to check out "The Road to the West" (11am), a film shot by none other than Alexis Grivas about migrants on the edge in Greece.

New beginnings

Today's press conferences begin at noon with Jafar Panahi, director of lauded "Crimson Gold". The Greek Association of Film Critics take the stand at 1pm. Journalists note that the press releases are constantly being posted on the festival site www.filmfestival.gr.

P.S. Our apologies to Mr Radovanovic for confusing his and Mr Todorov's photos. We took too much liberty with the "footage"

Angelike Contis

Recent political events in Georgia and the resignation of President Edward Shevardnadze, make Otar Iosseliani's documentary *Georgia Alone* (Seule, Georgie) all the most worth-watching.

This 4-hour-long "documentaire-fleuve" by Otar Iosseliani concerns the much-troubled history of his homeland. In his own words: "Modern-day Georgia is like a symptom of what's going on in the world today, and gives the opportunity to measure, as in a drop of water, the magnitude of the contemporary human tragedy." The first part, "Prelude", traces the history of Georgia up to the 18th century. The second part, entitled "Temptation", refers to the period of the October Revolution, while in the third part, "Trial", we watch the violent rebellion of Georgia's ethnic minorities, which lived oppressed for so many years

SCREENING: Seule, Georgie • STAVROS TORNES
TUESDAY 25/11, 11:00 am

ΠΡΩΤΟ ΠΛΑΝΟ

ΚΑΘΗΜΕΡΙΝΗ ΕΦΗΜΕΡΙΔΑ ΤΟΥ ΦΕΣΤΙΒΑΛ ΚΙΝΗΜΑΤΟΓΡΑΦΟΥ ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗΣ
ΑΡΙΘ. ΦΥΛΛΟΥ 139 ΤΡΙΤΗ 25 ΝΟΕΜΒΡΙΟΥ 2003

ΕΚΔΟΤΗΣ: ΜΙΧΑΗΛ ΔΗΜΟΠΟΥΛΟΣ

ΥΠΕΥΘΥΝΟΣ ΕΚΔΟΣΗΣ: ΑΝΤΩΝΗΣ ΚΙΟΥΚΑΣ • ΔΙΕΥΘΥΝΤΗΣ: ΣΩΤΗΡΗΣ ΖΗΚΟΣ

ΣΥΝΤΑΞΗ: ΑΝΑΣΤΑΣΙΑ ΓΡΗΓΟΡΙΑΔΟΥ, ΧΡΗΣΤΟΣ ΚΑΛΑΙΤΣΗΣ, ΑΡΗΣ ΚΑΒΑΤΖΙΚΗΣ, ΔΑΦΝΗ ΚΟΖΑΤΗ, ΑΓΓΕΛΙΚΗ ΚΟΝΤΙΣ,

ΓΚΕΛΥ ΜΑΔΕΜΑΗ, ΔΗΜΗΤΡΗΣ ΜΠΑΜΠΑΣ, ΓΙΑΝΝΗΣ ΠΑΛΑΒΟΣ, ΤΖΕΝΗ ΠΑΥΛΙΔΟΥ, ΒΑΓΓΕΛΗΣ ΠΥΤΑΣ, ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ ΣΑΜΑΡΑΣ

ΦΩΤΟΓΡΑΦΙΑ: MOTION TEAM • ΠΑΡΑΓΟΓΗ: ΜΟΥΤΚΟΣ-ΕΝΤΥΠΗ ΕΚΔΟΤΙΚΗ

website: www.filmfestival.gr • e-mail: press@filmfestival.gr

ΜΕ ΤΗΝ ΥΠΟΣΤΗΡΙΞΗ ΤΩΝ

